
BUTLLETÍ D L'ARQUEBISBAT D BARCELONA

Núm. 156 (2016) IV

30 d'abril

Redacció i administració:

Delegació Diocesana de Mitjans de Comunicació

c/ Bisbe, 5 – 08002 Barcelona – Tel. 93 270 10 13; Fax 93 270 13 05

A/e: info@arqbcn.cat – Webs: www.esglesiadearcelona.cat – www.arquebisbatbarcelona.cat

Prelat

Decrets

DECRET 06/16.- Barcelona, 7 de abril de 2016

Convocades les eleccions dels membres del Consell Presbiteral per decret 04/16 de 18 de març de 2016 i publicades les llistes dels cens electoral dels diferents grups territorials i funcionals;

PEL PRESENT DECRET establim el termini per a la primera votació, **que finirà el dimarts 26 d'abril de 2016, a les quatre de la tarda**, hora en què es realitzarà l'escrutini i es proclamaran els elegits, obeint el que disposen els estatuts aprovats per decret 26/08 de 31 d'octubre de 2008.

Ens els grups on cap candidat no assolís la majoria absoluta necessària es procedirà a una segona votació, el termini per a la qual s'establirà oportunament.

Ho decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Arquebisbe de Barcelona.

† Joan Josep Omella Omella
Arquebisbe de Barcelona

Per manament del Sr. Arquebisbe

Sergi Gordo Rodríguez, prev.
Secretari general i Canceller

DECRET 07/16.- Barcelona, 25 d'abril de 2016

Atesa la petició que ens ha estat presentada pel Rvd. P. Manuel Alonso Sánchez, sss, de la Congregació del Santíssim Sagrament, en què sol·licita ser incardinat a l'Arxidiòcesi de Barcelona, on des de fa anys exerceix el ministeri amb l'antuència dels seus superiors religiosos;

Ateses les causes al·legades i els informes rebuts, manifestem que, prèvia l'obtenció de l'indult de secularització de la congregació religiosa a la qual pertany, estem disposats a incardinar l'esmentat religiós en aquesta Arxidiòcesi de Barcelona.

Ho decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Arquebisbe de Barcelona.

† Joan Josep Omella Omella
Arquebisbe de Barcelona

Per manament del Sr. Arquebisbe

Sergi Gordo Rodríguez, prev.
Secretari general i Canceller

DECRET 08/16.- Barcelona, 27 d'abril de 2016

Convocades les eleccions dels membres del Consell Presbiteral pels decrets 04/16 de 18 de març de 2016 i 06/16 de 7 d'abril de 2016 i efectuat ahir, 26 d'abril de 2016, l'escrutini de la primera votació a la Secretaria General d'aquest Arquebisbat;

Atès que en diverses llistes electorals no ha estat proclamat un elegit amb la majoria absoluta que demanen els estatuts per a la primera votació;

PEL PRESENT DECRET disposem que hi hagi una segona votació per aquells grups on cap prevere ha assolit la majoria absoluta de vots vàlids en primera votació i establím el termini per a aquesta segona votació, **que finirà el dijous, 19 de maig de 2016, a les quatre de la tarda**, hora en què es realitzarà l'escrutini i es proclamaran els elegits, obeint el que disposen els estatuts aprovats per decret 26/08 de 31 d'octubre de 2008.

Ho decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Arquebisbe de Barcelona.

† Joan Josep Omella Omella
Arquebisbe de Barcelona

Per manament del Sr. Arquebisbe

Sergi Gordo Rodríguez, prev.
Secretari general i Canceller

Carta

Carta als preveres ordenats en els darrers set anys.

Estimats germans,

El motiu d'aquesta carta és recordar-vos i animar-vos a participar en la meua primera trobada amb vosaltres que tindrà lloc el dimarts, 17 de maig de 2016, de 1030 h fins després de dinar. Ens reunirem a la Casa d'Espiritualitat Maria Immaculada de Tiana (C/ Edith Llauredó, 22, Tiana – T. 93 395.41.11). En aquesta trobada ja hi participaran els cinc germans nostres que seran ordenats, si Déu vol, el proper dia 8 de maig d'enguany.

Per aquesta primera trobada, hem convidat el Pare German Arana S.J., que és l'actual rector del «Pontificio Colegio de Comillas» i que durant molts anys va ser el director espiritual de la «Pontificia Universitat Gregoriana de Roma», perquè ens faci una formació sobre l'acompanyament espiritual.

Per tal d'organitzar la trobada, considerarem que tots els que rebeu aquesta comunicació hi participareu. En cas que un motiu greu us ho impedeixi, caldria que ens ho comunicéssiu via correu electrònic a: secretariaarquebisbe@arqbcn.cat el més aviat possible. D'aquesta manera, podrem disposar del material i podrem confirmar a les germanes el nombre de capellans que serem a dinar.

Tal i com us vaig comunicar en la darrera carta, us convido a participar en el viatge d'estiu que enguany tindrà com a destinació Logronyo, del dilluns 22 al divendres 26 d'agost de 2016. Alguns de vosaltres ja heu confirmat la vostra participació. Us agrairia que tan aviat com us sigui possible i per tal d'anar preparant el viatge comunicéssiu la vostra assistència a: secretariaarquebisbe@arqbcn.cat.

Amb el desig de saludar-vos ben aviat personalment,

†Joan Josep Omella Omella
Arquebisbe de Barcelona

Cartes dominicals

Unió transformadora (3/04/2016)

En setmanes anteriors us he parlat del gran do i misteri de l'Eucaristia. Us deia que tendeix a unir-nos profundament amb Déu. I us parlava d'aquestes estances o graons pels quals arribem a aquesta comunió profunda, donant-li aquests qualificatius: *Déu en nosaltres i nosaltres en Déu; incorporats a Crist*. Avui poso aquest títol suggeridor a aquest breu escrit: *Unió transformadora*.

«Quan combreguem el Cos del nostre Salvador i bevem la seva preciosíssima Sang, tenim la vida en nosaltres perquè som u en Ell, vivim en Ell i som posseïts per Ell» (*In Lc,909c*), diu sant Ciril d'Alexandria. No podia expressar-se millor què és l'Eucaristia i el que realitza en nosaltres.

Però aquesta unió que es realitza entre qui combrega dignament i Crist va més enllà d'una simple incorporació; es tracta més aviat d'una unió transformadora que ens fa ser el mateix Crist. Aquell qui combrega pot dir amb sant Pau: «És Crist qui viu en mi» (*Gal 2,20*).

Així ho expressa, també, el Concili Vaticà II: «La participació del cos i la sang de Crist no fa altra cosa sinó que passem a ser allò que rebem» (*LG 26*). En l'Eucaristia rebem el mateix Crist, la seva persona, i no simplement alguna cosa d'Ell. Hi ha *unió d'ànima amb ànima, de cos amb cos i de sang amb sang*, segons expressió de la mística oriental. No som ni absorbits ni envaïts, sinó transformats en la unitat i podem dir amb l'apòstol: «Per a mi la vida és Crist» (*Flp 1,21*). Allò carnal és espiritualitzat per l'Esperit. Allò humà és vivificat pel Fill encarnat. Realment, «Déu s'ha fet home per a fer de l'home Déu» (Sant Ireneu). Si Crist hagués estat només Déu no s'hauria pogut unir a nosaltres. Si tan sols hagués estat home no hauria pogut abraçar-nos a tots. Però Crist, Déu i home veritable, es va fer Eucaristia per nosaltres i a través d'Ell ens convertim en eucaristia vivent pels nostres germans, els homes (*Cf. Rm 12,1-3*).

«Quan Crist es vessa en les nostres ànimes i es fon en nosaltres, en aquell moment som transformats, som assimilats a Ell, com una gota petita d'aigua queda assimilada dins l'oceà». (Nicolau Cabasilès en *La vie en Christ*, p. 108)

D'aquesta manera, l'Eucaristia ens introdueix en Déu, en la seva intimitat. Sent posseïts per Ell ja no ens pertanyem, vivim una vida nova que ens empeny a «perdre la vida i a mantenir-la» (*Mc 8,35*). D'aquesta forma s'ha acabat l'home vell i sorgeix una nova vida, un home nou «que es va renovant, transformant, fins que s'assoleix un coneixement perfecte, segons la imatge del seu creador» (*Col 3,10*). És la unió transformadora.

Així ho expressa santa Teresa de l'Infant Jesús recordant la primera comunió: «Aquell dia, no es tractava d'una mirada sinó d'una fusió. Ja no érem dos; Teresa havia des-

aparegut, com la petita gota d'aigua que es perd en la immensitat de l'oceà. Jesús restava sol, Ell era el Mestre, el Rei» (Manuscritos autobiográficos A, 35 rº). Percebia d'una manera molt senzilla, però molt autèntica, l'alegria exacta i profunda que pot assaborir una ànima quan participa, a través de l'Eucaristia, del misteri sorprenent, extraordinari, d'aquesta unió transformadora.

A propòsit del culte eucarístic, benvolguts germans, m'agradaria animar-vos a participar en les 40 hores d'adoració i pregària durant el temps pasqual i fins la solemnitat del Corpus Christi. Es tracta d'una iniciativa encomiable que un any més promouen des del grup d'Adoració Nocturna Femenina.

Que Déu us beneixi a tots.

†Joan Josep Omella Omella

Arquebisbe de Barcelona

Espiritualització (10/04/2016)

«Oh Sagrat convit: hi mengem el Crist, hi recordem la seva passió, ens hi omplim de la seva gràcia, se'ns hi dona la penyora de la glòria que esperem!» (Ant. Magnificat II, Vespres del Corpus Christi). Quan combreguem dignament, Crist entra en nosaltres per omplir-nos del seu Esperit i quedem plens de la vida de l'Esperit, plens de l'Amor de Déu que és l'Esperit Sant, l'Amor etern amb què el Pare i el Fill s'estimen. El cos de Crist ens espiritualitza perquè ens submergeix en l'Esperit Sant, en l'abraçada d'Amor i d'Unitat que és la persona de l'Esperit Sant. No rebem un cos carnal sinó espiritual. «Qui s'uneix al Senyor es fa un sol esperit amb ell» (1Co 6,17).

No formem una sola carn amb Ell sinó un sol esperit, ja que la carn com «l'herba s'asseca i com la flor es marceix» (Is 40,7). Per gràcia quedem units al cos de Crist que ha vençut la mort ressuscitant en el matí esplendorós de Pasqua; al Cos de Crist que ha vençut els dolors, les fragilitats, els sofriments de la nostra naturalesa ferida.

Aquest cos gloriós de Crist posseeix la força que dona vida a qui el rep. Així ho expressa sant Ciril en un preciós text que potser pugui sorprendre però que està imbuït de gran sabor evangèlic: «Perquè no ens contagiem del tètanus veient o tocant la carn i la sang exposades sobre la taula santa de les esglésies, Déu, amb una gran condescendència, ha enviat sobre els dons presentats sobre l'altar la força de la Vida i els transforma en energia de la seva pròpia vida. (In Mat 26,27)

Aquest Cos gloriós de Crist ens incorpora a Ell, ens fa habitar en Ell, ens transforma i ens espiritualitza en Ell.

Per l'Eucaristia, Déu ens transforma per dins i «arriba a destriar l'ànima i l'esperit, les articulacions i el moll dels ossos» (*He* 4,12) del nostre ésser. És a dir, fins a aquesta part immortal i divina dipositada en nosaltres: «Aquest Esperit que ha estat vessat en els nostres cors» (*Rm* 5,5) i «enviat a les nostres ànimes» (al 4,5) per santificar-nos, vivificar-nos i espiritualitzar-nos a poc a poc.

Jesucrist, concedint-nos la gràcia de participar del seu Esperit, vol arrencar-nos, progressivament, de les coses de la terra per fer-nos renéixer de dalt perquè «la carn i la sang no són capaces de rebre en herència el Regne de Déu» (*ICo* 15,50), sinó la carn i la sang transformades per l'Eucaristia. Enfortits per la presència del seu Esperit, avancem plens de seguretat i podem dir plens de confiança, com deia Job des del llit del dolor: «Sé que el meu Defensor viu. Jo mateix el contemplaré, el veuran els meus ulls» (*Jb* 19,25-26). Déu, el nostre Pare, en qui tenim posada la nostra confiança, «gràcies al seu Esperit que habita en nosaltres, donarà la vida als nostres cossos mortals» (*Rm* 8,11)..

L'Eucaristia ens divinitza i ens obre les portes de la vida. Quin misteri tan sorprenent! Adorem en silenci. Adorem en l'acció de gràcies. Adorem amb el desig d'apropar-nos més i més a l'Eucaristia, font de la nostra santificació.

Que Déu us beneeixi a tots.

†Joan Josep Omella Omella
Arquebisbe de Barcelona

Divinització (17/04/2016)

«Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els ha concedit de ser fills de Déu.» (*Jn* 1,12) De manera tan senzilla però, alhora, tan profunda, sant Joan expressa el projecte de Déu Pare sobre la humanitat: que tots arribin a aconseguir la dignitat infinita, eterna, de fills de Déu. Sant Pau dirà també: «Tots els qui són guiats per l'Esperit de Déu són fills de Déu.» (*Rm* 8,14)

Aquest gran projecte de Déu es realitza de manera sorprenent en el sagrament de l'Eucaristia. En aquest sagrament admirable rebem el Senyor i el seu Esperit. Per això podem dir que ens convertim en portadors de Crist, incorporats a Crist, transformats en Ell, espiritualitzats pel seu Esperit. Ser fill sempre és un do, una cosa que es rep, que no aconseguim amb el nostre esforç: haver nascut, viure, és un regal meravellós. Ser fills de Déu, haver nascut de l'Esperit de Déu, en Crist, és el do més insospitat i absolut; i aquest té en Crist la seva més alta densitat i plenitud en la comunió eucarística.

Meravella de misteri!, l'Esperit de Déu que hem rebut en el Baptisme ens fa exclamar: «Abba, Pare!» (*Rm* 8,15) Som realment fills de Déu, i per tant divinitzats. Així ho ex-

pressa sant Tomàs d'Aquino: «En efecte, és pròpia de l'Eucaristia la transformació de l'home en Déu: la divinització.» (Sent. IV, dist. 12) Havent, doncs, rebut dignament el Senyor en la comunió eucarística, podem dir amb sant Joan: «Ara som fills de Déu.» (1Jn 3,2) Som fills en el Fill. Veient-nos, el Pare ens reconeix com a veritables fills i reconeix en cada un de nosaltres, en tots nosaltres combregats amb Crist, el seu propi Fill; i nosaltres, contemplant-lo, el reconeixem com a Pare nostre, que és al cel. És una realitat que ens sobrepassa. Necessitem molt de silenci interior i molta actitud contemplativa per aconseguir endinsar-nos en aquest misteri, a través de les hores i els dies.

L'Eucaristia ens condueix a la nostra vocació primera i essencial de fills de Déu: «Ens escollí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irreprochables als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist.» (Ef 1,4-5) El nostre Pare del cel ha posat en nosaltres molt més que la seva imatge, ha posat molt més que l'alè de vida. Ha posat en nosaltres el mateix Crist, el seu Fill. Ha reproduït la imatge del seu Fill en cada un de nosaltres. Vivint en Ell, com Ell, en Ell, i espiritualitzats en Ell, quedem divinitzats en Ell. «Res de l'univers creat no ens podrà separar de l'amor de Déu que s'ha manifestat en Jesucrist, Senyor nostre.» (Rm 8,39) «A ell la glòria pels segles dels segles» (2Tm 4,18). Amén.

Com Maria, deixem que aquest gran misteri es gravi en el nostre cor i a poc a poc ens vagi transformant en icones vivents de Déu, de manera que veient-nos vegin el Pare i el glorifiquin sense fi.

Que Déu us beneixi a tots.

†Joan Josep Omella Omella
Arquebisbe de Barcelona

Immortalitat (24/04/2016)

Continuem meditant, contemplant i proclamant el gran misteri de l'Eucaristia. Misteri, sacrament, que ens lliura la mateixa vida de Déu transformant-nos en icones vivents del misteri del seu amor i la seva entranyable misericòrdia. L'Eucaristia ens fa viure en Déu, ens incorpora a la seva mateixa vida, ens transforma, ens espiritualitza, ens divinitza i ens dóna la llavor de la immortalitat. Quin gran misteri! El sant rector d'Ars deia: «Si sabéssim què és la Missa (l'Eucaristia)... moriríem».

L'Evangeli de Sant Joan posa en boca de Jesús, el nostre Déu i Senyor, aquestes paraules: «Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna» (Jn 6,54). Combregar és rebre el cos de Crist Ressuscitat. Combregar és rebre la penyora, la bestreta de la vida eterna. «A qui combrega, Déu li fa el do de la seva immortalitat perquè el verb és immortal.» (Sant Ciril d'Alexandria, *In Joannem* IV, 2,263) Quin do i quin misteri! Som, «per l'amor entranyable del nostre Déu» (Lc 1,78), immortals, vencedors de la mort:

som eterns! La mort ja no té cap poder sobre nosaltres. La mort ja no és el final del camí sinó que es converteix en un esdeveniment pasqual, és pas, és Pasqua. La mort no és més que el llindar que ens introdueix en la vida sense fi, en la Jerusalem celestial, a la presència del nostre Déu. «Els vostres pares van menjar el manà en el desert, però van morir.[...] Qui menja aquest pa, viurà per sempre.» (Jn 6,49-51)

Per l'Eucaristia, Déu ens fa entrega d'aquests dons: la **immortalitat** i la **resurrecció**. A sant Ireneu li agradava dir: «L'Eucaristia és penyora d'immortalitat i de Resurrecció». La nostra ànima, unida a Crist, és immortal; el nostre cos, alimentat per Crist, ressuscitarà. «Jo sóc la resurrecció i la vida. Qui creu en mi, encara que mori, viurà; i tot aquell qui viu i creu en mi, no morirà mai més» (Jn 11,25-26). Per això no hi ha lloc, al cor de qui combrega dignament, per a la tristesa i la desesperança. Enmig dels fracassos, del dolor, del sofriment, de la malaltia i de la urpada de la mort, el creient, que s'alimenta de l'amor de Déu, del seu cos i de la seva sang, sap i canta amb una fe fervent al seu Senyor: «Que encara que morim no som carn d'un destí cec. Tu ens vas fer, som teus, el nostre destí és viure...»

Que aquest misteri en què ens introdueix l'Eucaristia, misteri de la immortalitat i de la vida sense fi, ens ajudi a ser testimonis d'esperança i de pau. «Crist és el sol que il·lumina la vida dels justos i, quan moren, aquesta llum no desapareix. Porten sempre aquesta flama amb ells i els introdueix en la mateixa vida eterna, la vida sense fi.» (Nicolas Cabasilas, *La vie en Christ*, pàg. 136)

Com la llàntia del sagrari que, cremant humilment, assenyala el gran misteri de la presència de Déu, les nostres vides, humils però sempre enceses, estan cridades a ser reflex de la presència de Déu. Que sapiguem respectar i venerar aquesta presència de Déu en tota persona humana, fins i tot en la més humil, la que menys compta, la més marginada.

Que Déu us beneeixi a tots.

†Joan Josep Omella Omella
Arquebisbe de Barcelona

Comunicats de premsa

L'arquebisbe de Barcelona ha visitat aquesta tarda el Centre Cultural Islàmic de Catalunya

BARCELONA, 1 d'abril de 2016. Aquesta tarda l'arquebisbe de Barcelona, monsenyor Joan Josep Omella, ha visitat juntament amb el bisbe auxiliar, monsenyor

Sebastià Taltavull, el Centre Cultural Islàmic Català (CCIC), convidats per la comunitat islàmica a Barcelona.

Entre els amfitrions, s'hi ha fet present el president i imam del CCIC, Salim Benamara, qui en una al·locució conjunta amb l'arquebisbe de Barcelona, ha advocat per «la convivència pacífica de les religions».

En aquesta visita també hi ha participat monsenyor Michael L. Fitzgerald, exnunci apostòlic a Egipte, que és a Barcelona amb motiu de la presentació d'un llibre sobre les parelles mixtes islamocristianes.

L'arquebisbe de Barcelona ha visitat aquesta tarda el president de la Generalitat

BARCELONA, 6 d'abril de 2016.- Aquesta tarda l'arquebisbe de Barcelona, monsenyor Joan Josep Omella -acompanyat del bisbe auxiliar, monsenyor Sebastià Taltavull- s'ha reunit amb el president de la Generalitat, el Molt Honorable Sr. Carles Puigdemont. La primera visita institucional entre l'arquebisbe de Barcelona i el cap del govern català s'ha produït al Palau de la Generalitat per espai d'una hora.

Tot i ser la primera visita institucional, no era la primera ocasió que es trobaven. Aquest divendres passat el senyor arquebisbe va coincidir amb el president de la Generalitat a la inauguració de l'ampliació de la residència i centre de dia per a la gent gran de la Fundació Privada Llegat Roca i Pi, a Badalona. Anteriorment, van participar plegats en el minut de silenci per les víctimes de l'atemptat de Brussel·les, a la plaça Sant Jaume de Barcelona.

***Amoris Laetitia*, sobre l'amor en la família**

BARCELONA, 8 d'abril de 2016.- *Amoris Laetitia* (AL – «L'alegria de l'amor») és el títol de l'Exhortació apostòlica postsinodal sobre l'amor a la família. El document, fruit dels dos Sínodes sobre la Família duts a terme al Vaticà el 2014 i el 2015, ha estat presentat aquest migdia, a l'Aula Joan Pau II de l'oficina de Premsa de la Santa Seu. Han intervingut en la presentació el cardenal Lorenzo Baldisseri, secretari general del Sínode dels Bisbes i el cardenal Christoph Schönborn, O.P., arquebisbe de Viena i també el matrimoni format per Francesco Miano, professor de filosofia moral a la Universitat d'Estudis de Roma Tor Vergata i Giuseppina De Simone in Miano, professora de filosofia a la Facultat Teològica d'Itàlia Meridional de Nàpols.

El Papa ha fet un document extens i molt sinodal en el sentit que té molt en compte

les propostes que es van fer en els dos Sínodes sobre la família. També cita els documents dels seus predecessors sobre l'amor i la família i situa el seu document en l'esperit de l'Any Sant de la Misericòrdia. Com ja ha succeït en altres documents magisterials, el Papa fa ús també de les contribucions de diverses Conferències episcopals del món (Kènia, Austràlia, Argentina...) i de citacions de personalitats significatives com Martin Luther King o Eric Fromm. És particular una citació de la pel·lícula «La festa de Babette», que el Papa recorda per explicar el concepte de gratuïtat.

L'Exhortació apostòlica *Amoris Laetitia*, estructurada en nou capítols, confirma amb força la rica i complexa realitat de la família, no situant-la en el terreny del que és ideal sinó en la quotidianitat del dia a dia. El seu contingut evoca una mirada oberta, profundament positiva, que es nodreix no d'abstraccions o projeccions ideals, sinó d'una atenció pastoral a la realitat. El document és una lectura densa de suggeriments espirituals i de saviesa pràctica, útil a cada parella humana o a persones que desitgen construir una família. Es percep sobretot que és fruit d'una experiència concreta amb persones que saben per experiència què és la família i el viure junts per molts anys. L'Exhortació parla de fet el llenguatge de l'experiència.

El capítol vuitè de l'Exhortació convida a la misericòrdia i al discerniment pastoral davant situacions que no responen plenament a allò que el Senyor proposa. El Papa utilitza tres verbs molt rellevants: «acompanyar, discernir i integrar» que són fonamentals per afrontar situacions de fragilitat, complexes o irregulars. Aquí el Papa presenta la necessària gradualitat en la pastoral, la importància del discerniment, les normes i circumstàncies atenuants en el discerniment pastoral i en fi, aquella que ell defineix la «lògica de la misericòrdia». En aquest capítol, el Pontífex assumeix el que ha estat fruit de les reflexions del Sínode sobre temàtiques controvertides. També es confirma què és el matrimoni cristià i s'afegeix que «altres formes d'unió contradiuen radicalment aquest ideal, però algunes el realitzen com a mínim de manera parcial i anàloga». En la darrera secció del capítol, assenyala que «a vegades ens costa molt donar lloc a la pastoral a l'amor incondicional de Déu. Posem tantes condicions a la misericòrdia que la buidem de sentit concret i de significació real, i així és la pitjor manera de liquar l'Evangelí». El document requereix una lectura lenta i atenta per a una comprensió exhaustiva que no es pot sintetitzar en una nota de premsa.

La Pia Unió dels Germans Missioners dels Malalts Pobres denuncia el seu poderat per presumptes irregularitats

BARCELONA, 13 d'abril de 2016.- La Pia Unió dels Germans Missioners dels Malalts Pobres, a través d'un comissari designat per l'Arquebisbat de Barcelona,

ha denunciat l'apoderat d'aquesta associació davant els Mossos d'Esquadra per un possible delictes econòmic.

Segons les investigacions realitzades, el presumpte delinqüent hauria gestionat fraudulentament part del patrimoni dels Germans Missioners dels Malalts Pobres. L'Arquebisbat de Barcelona ha decidit personar-se com acusació particular en aquesta causa denunciada a la policia sobre la qual, posteriorment, s'obrirà el corresponent procés judicial previst per la justícia civil ordinària.

El passat 6 de març el senyor arquebisbe de Barcelona va designar un comissari per assumir transitòriament la direcció de l'associació després de detectar una sèrie d'irregularitats comptables. El passat 9 d'abril, un cop coneguts els resultats de la investigació realitzada pel comissari designat, aquest decideix l'expulsió fulminant de l'apoderat en aplicació del reglament intern de la Pia Unió de Germans Missioners dels Malalts Pobres.

Amb aquesta denúncia, el comissari designat per l'Arquebisbat de Barcelona vol protegir i posar en valor la missió de la Pia Unió de Germans Missioners dels Malalts Pobres, essent una de les associacions religioses més prestigioses en servei i atenció social que des de l'any 1946 ofereix assistència física i espiritual als malalts pobres i treball social als marginats, tant a Catalunya com a Galícia.

L'associació que ha patit aquest presumpte delictes econòmic no s'ha de confondre amb els pares camils de l'Orde dels Clergues Regulars Ministres dels Malalts. Tot i que en ambdós casos estan sota l'advocació de Sant Camil, l'orde no té cap relació amb la Pia Unió dels Germans Missioners dels Malalts Pobres.

El servei que ofereixen els centres d'acollida de gent gran i de discapacitats intel·lectuals així com tota l'obra social de la Pia Unió de Germans Missioners dels Malalts Pobres quedarà garantida amb la tutela de l'Arquebisbat de Barcelona.

El Provincial a Galícia de la Pia Unió dels Germans Missioners dels Malalts Pobres ha estat expulsat d'aquesta associació de fidels

BARCELONA, 15 d'abril de 2016.- La investigació policial sobre el presumpte delictes econòmic del que ha estat víctima la Pia Unió dels Germans Missioners dels Malalts Pobres avança tant a Barcelona com Vigo, on l'associació de fidels té un centre d'atenció social.

Durant el matí del dia 11 d'abril de 2016, el Comissari de la Pia Unió dels Germans Missioners dels Malalts Pobres té coneixement que per part del Jutjat d'Instrucció 1 de Vigo s'ha formulat escrit d'acusació per part de la Fiscalia contra qui va ser

director de la Casa de Vigo i Provincial de Galícia. L'acusa d'un delict d'estafa agreujada i demana pena de presó de dos anys i sis mesos, i multa econòmica.

El mateix dia 11, la Pia Unió mitjançant el comissari nomenat per l'Arquebisbat de Barcelona, compareix com a acusació particular, i per resolució del Jutjat d'Instrucció del dia 13 es té per compareguda, com a coadjuvant del Ministeri Fiscal.

El dia 14 el Comissari es trasllada personalment a Vigo, posa en coneixement del Sr. Bisbe de Tui-Vigo aquests fets, i tant la Diòcesi de Vigo com l'Arquebisbat de Barcelona el mateix dia 14 compareixen davant el Jutjat d'Instrucció com a acusació particular.

El mateix dia 14 a la nit, es dicta resolució per part del Comissari per la qual s'expulsa de la Pia Unió l'antic director de la casa i Provincial de Galícia, resolució que és notificada durant aquest matí del dia 15 a l'interessat, i que és feta pública en roda de premsa, per part del Comissari i del Bisbe de Tui-Vigo, a les 12 h del mateix dia 15.

La instrucció a Barcelona

Mentrestant, ahir dijous els Mossos d'Esquadra van efectuar, acompanyats de l'ex-tresorer detingut, un ampli escorcoll de la seu barcelonina d'aquesta associació, decomissant materials ofimàtics per tal d'investigar l'abast de les presumptes irregularitats detectades. L'objectiu d'aquesta acció policial és clarificar la situació tot definint l'autoria dels possibles delictes comesos.

Mons. Omella oficiarà per primera vegada la missa de Sant Jordi

BARCELONA, 22 d'abril de 2016.- L'arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, presidirà la celebració de l'Eucaristia que com cada any està programada dins dels actes cívics i culturals organitzats amb motiu de la Diada de Sant Jordi. Els concelebrants seran el bisbe auxiliar, Sebastià Taltavull, i el cardenal i arquebisbe emèrit, Lluís Martínez Sistach, entre d'altres preveres.

Demà a les 9 del matí el president de la Generalitat de Catalunya, Carles Puigdemont, així com altres membres del Govern i autoritats de Catalunya assistiran a aquest acte religiós que un any més acull la capella Sant Jordi per commemorar el patró de Catalunya. El cardenal i arquebisbe emèrit, Dr. Lluís Martínez Sistach, serà l'encarregat de pronunciar la homília. Enguany, serà la primera vegada que hi participi l'arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, que va prendre possessió del càrrec el passat 26 de desembre de 2015.

Articles i declaracions

Pròleg per al llibre «Carta del Papa Francesc: ecologia integral».

El P. Francesc Riu, salesià, i un equip de col·laboradors han fet una feina molt interessant de cara als joves: preparar el llibre «Carta del Papa Francesc: ecologia integral» (Editorial Edebé, 184 pàgines, amb abundants fotografies). Aquest és el pròleg que per a aquest llibre ha escrit, dirigint-se als joves, l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella.

Amb molt de gust accepto la invitació a prologar aquesta publicació sobre la carta encíclica *Laudado si'*, que té una característica summament atractiva: es tracta d'una adaptació del contingut d'aquesta Carta del Papa Francesc –*Laudato si'*– per a un públic lector tan concret com el dels joves, sobretot dels qui heu acollit l'Evangelí de Jesús com a guia en el vostre camí. En aquest context també s'adreça als educadors que dediqueu temps i il·lusió a les diverses tasques que conformen la pastoral juvenil, en particular als professors i professores de Religió en els ensenyaments secundaris.

El gest de donar a conèixer el contingut d'un document papal sempre és molt significatiu i important, i en aquest cas és possible que sigui més important que mai. Per quina raó? Els mitjans de comunicació, un cop llançada als quatre punts cardinals la novetat de l'escrit del papa Francesc, sembla que han passat a un mutisme que no ajuda gens ni mica al coneixement del sentir i el pensar del suprem pastor de l'Església catòlica. I molts joves voleu conèixer el missatge que ell ha adreçat a tota la humanitat, sense excloure ningú.

Recentment el Sant Pare ha viatjat a l'Àfrica —Kènia, Uganda i República Centreafricana—. En aquests tres països, la pobresa és una de les característiques més rellevants i afecta la joventut de forma traumàtica. La corrupció, l'avarícia i la pèssima distribució dels recursos naturals deixen els joves nadius en unes condicions que els forcen a l'emigració, i sovint també a la comissió de delictes.

En aquests països, com en tants d'altres en el continent africà i en la resta del món, un cop perduda l'autèntica perspectiva de l'ésser i de la dignitat humana, molts joves corren el risc de l'autodestrucció per la manca d'un treball estable, l'abús laboral i la pèrdua de la pau. Amb molta raó el papa Francesc ens ha recordat un pensament que Joan Pau II ja havia manifestat l'any 2001: «Si la mirada recorre les regions del nostre planeta, de seguida ens adonem que la humanitat ha defraudat les expectatives de Déu creador».

D'altra banda, la Cimera mundial sobre el canvi climàtic celebrada a París ha `posat en evidència l'actualitat i la transcendència del missatge del papa Francesc respecte de la creixent degradació del medi ambient i de la necessitat d'unir esforços i exercir

responsabilitats per part de tots els països del planeta. Segons aquest missatge, els qui s'han d'implicar més a pal·liar els efectes del canvi climàtic i fer emergir la dignitat de l'ésser humà són els governs dels països que ostenten més poder i més riquesa i, precisament per això, són els qui més han d'influir en l'eradicació de la pobresa extrema i en el desenvolupament dels habitants dels països més necessitats d'ajut exterior.

En aquest marc, el papa Francesc, com a pare i pastor, apunta tot el contingut de l'encíclica sobre el fonament que coneixem amb el nom de «l'Evangelí de la Creació», fonament inamovible per a la defensa justa i adequada de la dignitat de la persona, i, pensant en els joves, ell no deixa de mostrar la seva preocupació pel buit que de vegades s'inst·la en els vostres cors i us arrossega a una necessitat compulsiva de comprar, posseir i consumir. Duta a l'extrem, aquesta necessitat pot conduir al delictes, a la droga; és a dir, a la pèrdua del genuí sentit de les seves vides. L'arrel de totes les crisis, i també de la crisi ecològica, no és cap altra que la crisi humana. «Una determinada manera d'entendre la vida i l'activitat humana ha fracassat, en detriment del món que ens envolta. No hauríem d'aturar-nos i reflexionar sobre aquesta situació?», ha interrogat el Papa.

Quina mena de món volem deixar als qui ens succeiran? Sigui el que sigui, haurem de fonamentar-lo en el que és realment vital i decisiu: la nostra pròpia dignitat de fills de Déu i responsables de la cura de la casa de tots.

Al llarg de tota la carta encíclica *Laudato sí'* el Papa ofereix respostes riques i coherents a tots els interrogants que els éssers humans ens fem avui, pensant sobretot en els nostres fills i en el món en què ells es trobaran.

A vosaltres, joves, que sou generosos i teniu desitjos de construir un món millor, us invito a llegir els pensaments que el Papa ens ha ofert en la seva carta, i a fer-los objecte de la vostra reflexió, tant individualment com en grup. No tingueu por ni recels davant els ensenyaments de l'Evangelí i el magisteri dels papes. Aquí, hi trobareu pistes per viure i exercir la vostra llibertat, per edificar un món més just i més fratern.

Felicito el P. Cristóbal López, superior de la província salesiana Maria Auxiliadora, i a l'editorial Edebé i el seu director general Antonio Garrido, que s'han mostrat tan interessats a fer arribar el pensament i les il·lusions pastorals del papa Francesc al gran públic juvenil. Que Déu els pagui els seus afanys!

El meu agraïment i la meua admiració a tots i cadascun dels membres del grup que ha esmerçat temps, esforç i il·lusió en la preparació d'aquest llibre. Heu realitzat un treball que us ha enriquit personalment i que, a partir d'ara, serà útil a molts joves. Enhorabona, Lambert, Ignasi, Maria, Luís María, Carolina i Francesc.

Amb la meua benedicció i el meu afecte,

Joan Josep Omella Omella
Arquebisbe de Barcelona.
President de la Comissió Episcopal de Pastoral Social.

Declaracions del senyor arquebisbe a la periodista Mireia Rourera del diari El Punt-Avui

El papa Francesc acaba de publicar l'exhortació apostòlica *Amore Laetitia*, sobre l'amor en família, un resum de tot el que els bisbes i els laics van dir en els dos sínodes sobre la família celebrats el 2014 i el 2015.

Arquebisbe Omella, ens en pot fer una valoració?

Els sínodes han posat damunt la taula que la realitat és molt diferent a Europa que, per exemple, a l'Àfrica. Per això, el papa, en aquesta exhortació, té en compte les diverses realitats. I això és molt important, perquè és un document pastoral. El punt de partida és la teologia de l'amor, que, com a bon pastor, la manifesta des d'una mirada positiva. Per això parla de l'alegria, la joia, de l'amor. El papa convida a fer un acompanyament en el procés que viuen els matrimonis, sigui de joia o de dificultat. No encasella, sinó que diu: «Acompanyem la gent, mirem la situació en què viuen.» És un pastor que, a la llum de la misericòrdia, acompanya als matrimonis. Ni els condemna ni els vol salvar: els vol acompanyar perquè cadascú se senti acompanyat i estimat.

Hi ha debat a escala local?

Dóna molt bons consells als preveres i als que treballen en associacions de matrimonis i fan acompanyament als nuvis que s'han de casar. Els ajudarà molt, perquè els fa mirar la realitat d'una altra manera. Jo sóc un pastor, un acompanyant; com el faig, aquest acompanyament? Com ho hauria de fer? És una bona eina per tractar totes les dimensions del matrimoni en els cursos de preparació per al matrimoni, per exemple.

«Els catalans sou acollidors i respectuosos. He notat una bona acollida»

Va arribar fa quatre mesos i ja ha visitat 25 dels 26 arxiprestats de Barcelona. Com veu l'Església de Barcelona?

Encara no en tinc una visió completa. En els arxiprestats he vist, sobretot, els capellans; també vaig fent treball a les parròquies, he fet confirmacions... M'he adonat que els capellans, sense ostentar ni fer soroll, fan una tasca d'acompanyament a la gent, molt important i molt humana. La tasca que es fa en la catequesi, als esplais, amb Càritas, als menjadors socials... dóna un plus d'humanitat i fraternitat a la societat.

En una xerrada a Mataró, vostè va dir que aquí a Catalunya tothom li regala llibres... i que a Logronyo li regalaven més xoriços. Quins llibres li regalen?

Sobre el català, sobre la història de Catalunya, de poesia, dels pobles que visito, de la història dels pobles... Una mica de tot. També em regalen Anís del Mono, algun pastís i algun xoriço.

La monja Viqui Molins diu en el seu blog que «volíem un bisbe català», però tenim un bisbe que «entén Catalunya».

Estic estimant Catalunya, estic valorant Catalunya i els catalans, perquè veig que són bona gent, acollidors i respectuosos, i si no parlo gaire bé el català, em perdonen. He notat una bona acollida.

«Vaig tenir una trobada molt cordial amb Ada Colau. En tot el que té a veure amb el treball social, coincidim»

He sentit crítiques perquè fa les homilies en castellà.

No totes! En faig un tros en català i un altre tros en castellà. La veritat és que, per expressar bé les idees, a vegades, i si no he tingut temps de preparar-me l'homilia, la faig en castellà perquè em surt més espontani. En català em sento més encotillat, però de mica en mica em vaig deixant anar. L'altre dia, als Josepets, vaig fer tota l'homilia en català i quan vaig acabar em van aplaudir. Però amb això de la llengua trobes de tot. N'hi ha que diuen que tot hauria de ser en català i n'hi ha que em diuen: «Sort que ho ha fet en castellà, perquè el català gairebé no l'entendem!» A missa, hi va gent de tot, i jo ho he de respectar.

Dimarts es va reunir amb Ada Colau. Com va anar?

Va ser una trobada molt cordial. Crec que la relació institucional es va situar en el context en què s'ha de situar: de respecte. Val a dir que hi ha molts punts en què coincidim; per exemple, tot el treball social. Ella em va recordar que l'Ajuntament col·labora molt amb Càritas i realment és cert que hi ha una bona col·laboració i ajuda. Penso que aquesta col·laboració és bona per al bé de la societat i, sobretot, per als pobres. Hi ha coses que, com és obvi, cadascú els enfoca a la seva manera, però vam coincidir que col·laborar és molt positiu per treballar per la persona humana, que, en definitiva, és el més important.

La polèmica del 'Mare nostra' està tancada?

Totalment. Ella [Dolors Miquel] és molt respectuosa amb totes les tradicions religioses i al seu moment es va disculpar i va recordar el seu respecte.

També s'ha reunit amb el president Puigdemont?

La relació és bona. Sempre ho ha estat, en aquesta actitud de respecte i col·laboració.

Ha tingut temps de copsar si l'Església catalana té característiques especials, culturals, espirituals i pastorals pròpies?

L'Església s'adapta a la situació de cada lloc, és evident. L'Església no té la mateixa problemàtica a Andalusia o a la Rioja que a Catalunya. L'Església està unida per la mateixa fe, el mateix dogma, la mateixa moral, però després l'aplicació es viu de manera diferent segons on siguis. Catalunya té unes característiques perquè té una situació especial. Aquí, per exemple, hi ha molta immigració. Això condiona. Des-

prés hi ha els problemes socials, la pobresa, que condiciona molta gent a les grans ciutats, molt diferents de zones més rurals. També hi ha el tema polític, diferent dels altres llocs. Tot això condiciona, però no la fa diferent... Miri, la setmana que ve tenim sessió plenària [de la CEF] i ens sentim tots molt units. Però sí, és evident que, quan tractes temes concrets, no és el mateix l'aplicació d'un principi a Barcelona que a Andalusia o a la Rioja.

Una reivindicació històrica de l'Església catalana és tenir una conferència episcopal pròpia. Vostè creu que és necessària?

No. Dins del mateix país [Espanya], no. No s'entén, perquè estem en comunió. Tots els bisbes [espanyols] treballem en comunió, i ja hi ha la feina per regions. Andalusia té la seva regió eclesiàstica i els de Catalunya tenim la nostra reunió. En diem Conferència Episcopal Tarraconense, però no és independent [de la Conferència Episcopal Espanyola]. Treballem junts perquè pertanyem al mateix país.

L'episcopat espanyol defensa la unitat d'Espanya. El català defensa que tota opció política, inclosa la sobiranista, és legítima si es propugna de manera pacífica i democràtica.

Jo sempre dic que jo sóc pastor i, en temes polítics, no hi entro, però que l'Església és respectuosa. Les opcions polítiques, nosaltres les respectem.

Estem en plena campanya de la renda. Diria a la gent que posi la creueta a la casella de l'Església?

Nosaltres volem que se sàpiga que l'Església treballa amb finalitats socials. Tenim el que és propi de l'Església, com la catequesi, la joventut, els malalts... I tenim l'acció social, que és Càritas i Mans Unides, i molta gent que treballa per ajudar. Treballem al servei dels pobres.

Però l'Església també finança mitjans de comunicació com ara 13TV i la COPE...

Els catòlics som ciutadans com els altres i els impostos els paguem com tothom. Alguns grups i associacions que no s'identifiquen gaire amb l'Església també es financen amb diners que surten dels catòlics. Jo no entraria en concret en temes d'on van els diners...

Però és que aquests mitjans de comunicació que li dic són molt agressius i els catalans ens hem sentit ofesos.

La Conferència Episcopal Espanyola hi ajuda una mica, però són mitjans que s'autofinancen. Nosaltres sempre demanem que tots els mitjans de comunicació siguin respectuosos amb la gent i amb la manera de pensar. Els periodistes no sempre es dobleguen fàcilment... Però bé, jo penso que es va corregint. Crec que si en algun moment hi ha hagut excessos s'ha corregit. Potser encara es pot fer millor, però hi ha una cosa: tots hem de fer examen, perquè ens agrada posar el dit a l'ull de l'altre.

Quina és la situació del Seminari de Barcelona?

Dono gràcies a Déu, perquè tenim 32 seminaristes i tots de Barcelona. A tot Catalunya, n'hi ha un centenar. Són pocs, però és la realitat que tenim. Jo el que demano és que la societat valori aquesta vocació, aquest treball que és el sacerdoci. Massa sovint només valorem aquells que guanyen molts diners i els que surten als mitjans de comunicació. S'ha de valorar la feina que fan els capellans, que estan humanitzant i formant la gent, la joventut, ajudant els pobres. Hem d'ajudar els joves perquè si senten la crida de Déu diguin que sí amb generositat.

«L'Església és respectuosa amb totes les opcions polítiques»

Creu que el papa Francesc pot atraure més gent a l'Església?

Pot ajudar i ajuda. Alguns capellans m'han explicat que moltes persones que fan el camí de Sant Jaume, que comencen per fer esport o per fer una sortida cultural, quan l'acaben diuen que han tingut temps de pensar i reflexionar i que se senten més propers a l'Església. Entre altres coses, molts diuen que han reflexionat sobre la imatge del papa Francesc: el que diu i el que fa.

Els bisbes catalans han fet una carta per expressar la seva solidaritat amb els refugiats.

És un problema d'humanitat. Hi ha una gent que està patint, que ha de marxar de la seva terra, i nosaltres els hem d'acollir. Nosaltres vam viure fa temps situacions similars: hem estat immigrants i alguns, refugiats. I els països veïns ens van acollir. Penso que primer de tot hem d'ajudar-los perquè no surtin d'aquell context cultural i lingüístic que és el seu, però... i els que volen venir? Els hem d'acollir! Hi ha molt bona predisposició del poble. La gent, quan van saber que potser vindrien, els va obrir casa seva! I nosaltres, l'Església, hem ofert també casa nostra... El seminari i altre centres. Però després no han arribat. I diem als polítics: «Però què esteu fent? Voleu ajudar aquesta gent?»

El papa ha anat a Grècia...

Hi ha anat per dir: «Escolta, reacciona, societat europea, que has perdut els valors d'acollida! Que Europa es va construir quan estava destruïda en unitat i en comunió!»

Aquí ho tenim tot preparat?

I tant! I, mentre no els podem rebre, aquí estem ajudant moltíssim des de la distància. Càritas està rebent molts diners i els està enviant directament als camps de refugiats.

S'ha reunit amb la comunitat musulmana.

Sí. I he de dir que estan molt preocupats per tot aquest tema del terrorisme. Jo els vaig dir: «Home, és que hi ha una diferència entre musulmà i islamista!» I em van dir: «No, entre musulmà i terrorista. Alguns no poden dur el nom ni de musulmà ni d'islamista perquè són terroristes i l'islam és pacífic.» Em va agradar la reflexió.

Vicariat general

Carta sobre la col·lecta especial per a Ucraïna.

Barcelona, 13 d'abril de 2016

Benvolguts germans i germanes en Crist,

Després que el nostre Sant Pare Francesc convoqués durant la pregària del *Regina Coeli* del passat dia 3 d'abril, festa de la Divina Misericòrdia, una col·lecta especial a benefici d'Ucraïna que se celebrarà a totes les parròquies catòliques d'Europa el proper 24 d'abril, V Diumenge de Pasqua, la nostra arxidiòcesi vol adherir-se a aquesta petició del Papa Francesc que vol promoure aquesta ajuda humanitària en favor d'Ucraïna, especialment davant del drama dels qui sofreixen les conseqüències de la violència.

Per això, seguint la indicació del Papa Francesc, us preguem que el **proper diumenge dia 24 d'abril** es faci una col·lecta especial a totes les nostres parròquies i esglésies, tal i com es farà solidàriament a totes les Esglésies catòliques d'Europa.

El que s'hagi recollit en aquesta col·lecta, us preguem que sigui enviat a l'Arquebisbat de Barcelona a través del compte IBAN ES19 2100 3000 1222 0137 2608 de l'entitat bancària «La Caixa», en concepte de «Col·lecta per a Ucraïna» que caldrà ingressar abans del 15 de maig. És del tot imprescindible especificar el número de la parròquia per tal poder identificar-vos. La col·lecta serà distribuïda als territoris afectats a través del Pontifici Consell «Cor Unum».

Per a més informació, des de la secretaria general de la Conferència Episcopal Espanyola, s'ha entrat en contacte amb les organitzacions caritatives i assistencials a l'Església per a realitzar una campanya conjunta sota el lema «AMB EL PAPA, PER UCRAÏNA». El material de difusió serà distribuït a través d'internet.

Confiem que serem sensibles en l'ajuda en favor dels nostres germans d'Ucraïna i que sabrem exposar-ho a les nostres comunitats explicant els motius de l'ajuda i portant-ho a la pregària.

Amb tot el meu afecte,

†Sebastià Taltavull Anglada
Bisbe auxiliar i Vicari general

Carta per convocar una reunió amb els delegats diocesans.

Barcelona, 14 d'abril de 2016

Benvolguts en el Senyor,

Em plau fer-vos arribar la convocatòria amb l'orde del dia de la reunió que tindrem, si Déu ho vol, el **dimecres, dia 11 de maig de 2016 i a les 10:30 del matí, al Seminari Conciliar**, c/ Diputació, 231, de la nostra ciutat.

Com a col·lectiu de Delegats, aquest serà un primer contacte amb el Sr. Arquebisbe, Mons. Joan Josep Omella, per parlar sobre el moment actual de les Delegacions i preparar la manera com organitzar-nos de cara a una feina més conjuntada, més sinodal i amb la participació corresponsable de tots. Deixem-nos contagiar d'aquestes paraules del papa Francesc, de l'esperit que les mou i dels gestos que podem fer que hi segueixin: *«Una Església sinodal es una Església de l'escolta, amb la consciència que escoltar «es més que sentir». Es una escolta recíproca en la qual cadascú té quelcom a aprendre. Poble fidel, Col·legi episcopal, Bisbe de Roma: un a l'escolta dels altres; i tots a l'escolta del Esperit Sant, l'«Esperit de la veritat» (Jn 14,17), per a conèixer allò que ell «diu a les Esglésies» (Ap 2,7).*

Així, doncs, seguirem aquest Orde del dia:

1. Pregària.
2. Salutació del Sr. Arquebisbe.
3. Presentació de cada Delegat i breu presentació del funcionament de la Delegació.
4. Objectius que ens proposem.
5. Criteris per a la confecció d'un únic Calendari que prevegi amb temps el que proposa cada Delegació i pugui ser compartit per tots. La idea és poder oferir a l'arxidiòcesi allò que ens afecta a nivell diocesà i, així, poder afavorir tots els altres calendaris (arxiprestal i parroquial) que s'hauran d'adaptar en la mesura del possible al que haurem treballat nosaltres.
6. Torn obert de paraula (preguntes, informacions, suggeriments...)

Amb la mirada posada en la Pentecosta, aquest és un temps especial, en el qual hem de deixar-nos guiar per l'Esperit del Ressuscitat i posar-hi, des de la pregària i els dons i carismes que compartim, tot allò que ens ha d'identificar com a seguidors de Jesús.

Esperant trobar-nos el proper dia 11 de maig, em poso a la vostra disposició per a qualsevol qüestió que vulgueu presentar per a ser tractada.

Que Maria, Mare de l'Església, giri envers nosaltres els seus ulls misericordiosos i ens acompanyi sempre.

Amb tot el meu afecte fraternal,

†Sebastià Taltavull Anglada

Bisbe auxiliar i Vicari general

Secretaria General

Nomenaments parroquials

04.04.16 – Rvd. Sr. Josep Lluís Ponsetí Pons, adscrit amb facultats de vicari a la parròquia de Sant Crist (del Canyet), de Badalona.

04.04.16 – Rvd. Sr. Josep Lluís Ponsetí Pons, adscrit amb facultats de vicari a la parròquia de Sant Francesc d'Assís, de Badalona.

04.04.16 – Rvd. Sr. Josep Lluís Ponsetí Pons, adscrit amb facultats de vicari a la parròquia de Santa Clara, de Badalona.

05.04.16 – Rvd. Sr. Andreu Conangla Morta, adscrit a la parròquia Sant Ildefons, de Cornellà de Llobregat.

05.04.16 – Rvd. Sr. Andreu Conangla Morta, adscrit a la parròquia Verge del Pilar, de Cornellà de Llobregat.

Nomenaments no parroquials

01.04.16 – Sra. Maria del Mar Pla Manuel-Rimbau, membre del patronat de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, per quatre anys, en substitució del Sr. Xavier Abel Lluch.

01.04.16 – Sra. Aurora Picó Sánchez, renovació com a membre del patronat de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, per quatre anys,

01.04.16 – Rvd. Sr. Enric Ribas Baciana, confirmació en el càrrec de Consiliari de l'associació Amigos de María Benedicta, per dos anys.

Cartes

Carta sobre el termini i procediment per a la primera votació de les eleccions al Consell Presbiteral de l'Arxidiòcesi de Barcelona.

Barcelona, 7 d'abril de 2016

Als preveres de l'Arquebisbat

Benvolguts, Déu vos guard.

Un cop exposades a informació pública les llistes del cens per a les properes eleccions al Consell Presbiteral, i fetes les esmenes oportunes a petició dels interessats, el Sr. Arquebisbe de Barcelona ha convocat el **termini per a la primera votació, que finirà el dimarts 26 d'abril de 2016, a les quatre de la tarda.**

Amb aquest motiu, la Secretaria General de l'Arquebisbat envia a tots els preveres amb dret a vot la present nota de procediment així com el **material necessari** per a dur a terme l'esmentada votació:

- Còpia del decret de terminis per a la primera votació.
- Llista del cens de l'arxiprestat o grup corresponent.
- Sobre blanc gran dirigit a l'Arquebisbat.
- Sobre blanc petit per dipositar el vot.
- Papereta per al vot.

El **procediment per a l'emissió del vot** serà com segueix:

- Cal signar la meitat superior de la papereta de vot. Si la meitat superior no està signada, el vot serà nul.
- Posar el nom de la persona a qui es vota, triada d'entre la llista del cens que s'adjunta, i tal com apareix a la llista. Si es vota a una persona d'una altra llista, o si el nom de la persona votada no s'entén, el vot serà nul.
- Retallar en dos la papereta, per la línia de punts.
- Introduir la meitat inferior de la papereta que conté el vot, en el sobre blanc petit.
- Introduir el sobre blanc petit tancat i la part superior de la papereta amb la firma de l'emissor del vot en el sobre blanc dirigit a l'Arquebisbat.
- Tancar el sobre i fer-lo arribar a l'Arquebisbat per correu postal o portar-lo en mà a la Secretaria General de l'Arquebisbat.

Tot vot que es rebi posteriorment al termini decretat pel Sr. Arquebisbe serà considerat nul.

Amb la meva salutació cordial,

Sergi Gordo Rodríguez, prev.
Secretari general i Canceller

Carta sobre el termini i procediment per a la segona votació de les eleccions al Consell Presbiteral de l'Arxidiòcesi de Barcelona.

Barcelona, 27 d'abril de 2016

Als preveres de l'Arquebisbat

Benvolguts, Déu vos guard.

Un cop efectuat l'escrutini de la primera votació de les eleccions dels membres del Consell Presbiteral, el Sr. Arquebisbe ha convocat el **termini per a la segona votació, que finirà el dijous, 19 de maig de 2016, a les quatre de la tarda.**

Aquesta segona votació es durà a terme només per a les següents llistes electorals on en la primera votació cap prevere hagi assolit la majoria absoluta dels vots vàlids:

- arxiprestat de Sant Josep Oriol
- arxiprestat de Puríssima Concepció
- arxiprestat de Sagrada Família
- arxiprestat de Sant Martí
- arxiprestat d'Horta
- arxiprestat de Vilapicina
- arxiprestat de Gràcia
- arxiprestat de Sant Gervasi
- arxiprestat de Provençals
- arxiprestat de Trinitat-Roquetes
- arxiprestat de L'Hospitalet de Llobregat
- arxiprestat de Badalona sud
- arxiprestat de Badalona nord
- arxiprestat de Mataró
- preveres a la Cúria o a la Catedral
- preveres en les tres facultats de l'Ateneu Sant Pacià i formadors dels Seminaris i Institucions diocesanes d'ensenyament
- preveres en la pastoral assistencial i sanitària
- preveres diocesans emèrits

Segons l'article 10 §3 dels estatuts, perquè un prevere sigui escollit en segona volta «*bastarà una majoria relativa*» de vots, i la votació «*es farà sobre els dos candidats que hagin obtingut més vots en la primera votació*». També cal tenir present que tant en la primera com en la segona votació «*en cas d'empat de vots, es considerarà elegit el de major edat*» (art. 10 §4).

Amb aquest motiu, la Secretaria General de l'Arquebisbat envia per correu postal a tots els preveres amb dret a vot en aquesta segona votació, la present nota de procediment així com el **material necessari** per a dur a terme l'esmentada votació:

- Còpia del decret de terminis per a la segona votació.
- Sobre blanc gran dirigit a l'Arquebisbat.
- Sobre petit per dipositar el vot.
- Papereta per al vot.

El **procediment per a l'emissió del vot** serà com segueix:

- Cal signar la meitat superior de la papereta de vot. Si la meitat superior no està signada, el vot serà nul.
- Marcar amb una creu** únicament el nom del prevere a qui hom dóna el seu vot, d'entre els dos candidats que figuren a la papereta. (Aquests dos preveres són els que han obtingut més nombre de vots en la primera votació, o el més gran d'ells en edat en cas d'empat.)
- Retallar en dos la papereta, per la línia de punts.
- Introduir la meitat inferior de la papereta que conté el vot, en el sobre petit.
- Introduir el sobre petit tancat i la part superior de la papereta amb la firma de l'emissor del vot en el sobre blanc dirigit a l'Arquebisbat.
- Tancar el sobre i fer-lo arribar a l'Arquebisbat per correu postal o portar-lo en mà a la Secretaria General de l'Arquebisbat.

Us recordem, que tot vot rebut després de les 4 de la tarda del dijous, 19 de maig de 2016, un cop hagi començat l'escrutini, no podrà ser comptabilitzat i no podrà tenir cap valor.

Amb la meva salutació cordial,

Sergi Gordo Rodríguez, prev.
Secretari general i Cancellier

In pace Christi

Mn. Jaume Brufau i Prats

Morí en la pau de Crist a la Residència Sacerdotal de Sant Josep Oriol, el dissabte 2 d'abril de 2016. Havia ingressat feia uns dos mesos a aquesta Residència i fins als darrers dies de la seva vida terrenal encara podia participar, en cadira de rodes, a les celebracions de l'eucaristia dels diumenges i festes amb tots els altres preveres companys seus.

El Sr. Arquebisbe, el Sr. Bisbe auxiliar, el Sr. Cardenal Arquebisbe emèrit, els preveres i els diaques varen comunicar el seu òbit als fidels de l'Església, perquè l'encomanessin a la misericòrdia del Senyor.

Mn. Brufau era fill de Mataró, ciutat a la qual es va sentir unit tota la seva vida. Nasqué a la capital del Maresme el 25 d'agost de 1923. Mn. Brufau era fill del primer alcalde de Mataró després de la guerra civil, Jaume Brufau i Cusidó, i va dedicar un llibre al seu pare, amb què va obtenir un accèssit al Premi Iluro de monografies històriques. Es tracta d'un llibre on Mn. Brufau ampliava i completava l'experiència vital del seu pare, que viatjà i es formà als Estats Units, a Amèrica del Sud i a Salamanca. El llibre, titulat *De xerric a capità d'empresa. Memòries de Joan Brufau Cusidó, ampliades pel seu fill Jaume Brufau Prats* (Premi Iluro. Mataró, Fundació Iluro 2014), retrata l'evolució de la indústria del gènere de punt al Maresme a través de la història personal del seu pare. També va abundar en el gènere de les «memòries» en el llibre *L'ahir que és també l'avui* (Mataró, Antics Alumnes Salesians, 2015).

Mn. Brufau va fer els estudis de Filosofia i de Teologia, amb les màximes qualificacions, a la Universitat Pontifícia de Salamanca. Fou ordenat prevere el 6 de juliol de 1952 a Salamanca i va quedar incardinat a aquesta diòcesi. L'any 1956 va obtenir el doctorat en Ciències Socials i Polítiques a la Universitat Laval, de Québec (Canadà), i l'any 1957 va obtenir el doctorat en Dret civil a la Universitat de Salamanca, on ensenyà Dret Natural i Filosofia del Dret. També fou professor d'aquesta matèria a les Universitats de Granada i de Valladolid.

L'any 1972 fou nomenat catedràtic de Dret natural i Filosofia del Dret a la Universitat de Barcelona, i de fet això significà el seu retorn a la seva diòcesi natal. L'any 1975 fou nomenat adscrit amb facultats de vicari a la parròquia de Sant Josep de Mataró. El mateix any fou nomenat director de l'Escola Universitària de Formació del Professorat d'EGB Blanquerna.

L'any 1996 és nomenat viceconsiliari del centre catòlic «Sala Cabanyes», a Mataró. Aquest mateix any és nomenat viceconsiliari del Centre de l'Associació Catòlica de Propagandistes (ACdP) a Barcelona i l'any 2003 passa a ser consiliari de la Universitat Abat Oliba CEU. Fou precisament en aquesta Universitat on, el 8 de març de 2012, va tenir lloc un emotiu acte en el qual Mn. Jaume Brufau i el P. Pere Sunyer varen rebre de mans del rector del centre, Dr. Carlos Pérez del Valle, la Medalla d'Honor de la Universitat en reconeixement a tota una via dedicada a la investigació i a la docència i en atenció, també, als serveis extraordinaris prestats a la UAO CEU i a la ACdP.

La missa exequial de cos present es va celebrar el dilluns 4 d'abril, a les 12h., a la basílica de Santa Maria de Mataró, i fou presidida per Mons. Sebastià Taltavull, que va concelebrar amb Mn. Segimon Garcia, Vicari Episcopal del Maresme; i amb altres

preveres de la ciutat. Hi varen assistir els familiars del mossèn, la seva cunyada Aurea Redondo, els seus tretze nebots i molts membres de la comunitat parroquial de Sant Josep de Mataró i de la comunitat acadèmica de la UAO CEU de Barcelona. La capella ardent es va instal·lar el diumenge dia 3 d'abril al tanatori de Mataró (c.Aristòtil, 27) i foren moltes nombroses les persones que varen passar a pregar per l'etern descans del mossèn i a donar el condol als seus familiars.

Mn. Brufau era membre de la Reial Acadèmia de Ciències Morals i Polítiques de Madrid i autor de dotze llibres i de nombrosos treballs de col·laboració en llibres col·lectius sobre temes de Dret i de Filosofia del Dret, de manera especial en autors com Francisco de Vitoria, Domingo de Soto i en general sobre els representants de l'anomenada «Escola de Salamanca» i sobre la seva projecció en el Nou Món. També estudià i publicà estudis sobre el concepte del Dret en altres autors com Kant, Hegel, Heidegger i Jean-Paul Sartre. La UAO CEU publicà un elenc complet dels llibres, opuscles, capítols de llibre, pròlegs i altres escrits del mossèn.

A la Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol es va celebrar una missa en sufragi de Mn. Brufau el dijous 7 d'abril, a les 11h., que fou presidida pel cardenal Lluís Martínez Sistach i concelebrada pels preveres de la casa, i a la que varen assistir els familiars del mossèn. El cardenal a l'homilia va recordar el llarg servei pastoral de Mn. Jaume a Salamanca, a les comunitats cristianes de Mataró, i a la UAO CEU, en la docència del Dret natural i en el servei pastoral a tots i especialment als joves universitaris. «En aquesta Universitat celebrava cada dia l'eucaristia i atenia els estudiant en el seu despatx; els joves valoren el sacerdot que els estima, tingui aquest l'edat que tingui, i ell els estimava sempre i els joves ho sentien. Donem gràcies a Déu per tot el que ha fet al servei de Déu i de les persones».

Al final de la santa missa, es va cantar el text poètic que Mn. Joaquim Vives va dedicar a Mn. Brufau i que acabava amb aquest desig: «Amb noranta tres anys fent dreuera,/ tot ben fet i amb somriure endolcit,/ puja al cel on els sants ja t'esperen/ per fruit d'aquell goig infinit».

Mn. Francesc de Paula Vives Martí

Morí a Barcelona el diumenge 10 d'abril de 2012. Els darrers 14 anys estava a la Residència Sacerdotal de Sant Josep Oriol. Va néixer el dia 1 d'agost de 1927 a Valls. Va fer els estudis amb la Congregació dels Fills de l'Immaculat Cor de Maria (Claretians): cursà les Humanitats a Cervera, els estudis de Filosofia a Solsona i els de Teologia a Valls. Fou ordenat prevere el dia 1 de maig de 1955 a la mateixa ciutat de Valls. El seu primer destí fou a Montevideo (Uruguai), on fou professor i vicari (1956-1958), capellà del col·legi de les Teresianes (1957-1958) i predicador i vicari a l'església del Cor de Maria (1959-1963).

L'any 1963 passà a Bogotà (Colòmbia), on fou professor i vicari al Voto Nacional, professor i vicari a l'església de la Sagrada Família, professor i rector de la parròquia de la Mare de Déu de Fàtima, durant set anys, i rector de l'Ave Maria, durant quatre anys. Durant els anys de la seva estada a Amèrica del Sud va dirigir missions populars i exercicis espirituals; es va dedicar a l'ensenyament i a l'educació cristiana i també va tenir cura de diverses capellanies hospitalàries.

L'any 1973 es va incardinar a la diòcesi de Barcelona per indicació del cardenal Narcís Jubany. A la nostra diòcesi fou vicari de Sant Oleguer, de Barcelona (1986), rector de La Granada i de Santa Fe del Penedès (1987), adscrit a l'equip sacerdotal de les parròquies de Sant Oleguer i Sant Francesc de Sales (1988), vicari de Santa Maria de Gràcia (1991) i rector de la parròquia de Sant Esteve de Castellar del Vallès (1993 i fins a la seva jubilació l'any 2002).

La missa exequial en sufragi de la seva ànima es va celebrar el dijous 14d'abril de 2016, a les 11h, a capella de la Residència de Sant Josep Oriol. La va presidir el Sr. Bisbe auxiliar de la diòcesi, Mons. Sebastià Taltavull, que va concelebrar amb els preveres de la Residència i amb altres preveres de les parròquies on havia servit Mn. Vives. Hi varen assistir els familiars del mossèn i un nombrós grup de les parròquies en què exercí el seu ministeri, sobretot de la parròquia de Castellar del Vallès. A l'inici de la missa, Mn. Raventós, rector de la Residència, va llegir una breu síntesi biogràfica de la vida del mossèn.

Es varen proclamar aquestes lectures: Ac 8, 26-40; Salm 65; Jn 6,44-51, que el Sr. Bisbe comentà en l'homilia i va posar en relleu el do del sacerdoti com a font de la fraternitat entre els preveres. «A l'hora de pregar pel nostre germà Mn. Francesc ens sentim units en fraternitat a ell pel do del sacerdoti. Membre d'un mateix presbiteri i formant part d'aquesta família de la Residència Sacerdotal de Sant Josep Oriol, hem pogut conèixer el goig de tenir-lo entre nosaltres. Aquesta és l'expressió més genuïna del sacerdot: germà entre els germans per al servei del Senyor, un signe viu de l'amor de Déu en la seva entrega incondicional a l'Església per al bé de tots».

«Avui, contemplant Jesús mort i ressuscitat el volem tenir molt a prop nostre en aquesta Eucaristia. Per això ens unim a ell que es fa aliment, pa per a tots, perquè experimentem qui ens estima i ens orienta a viure la plenitud de l'amor de Déu per sempre. Ho sabem bé perquè ens ho ha dit el mateix Jesús: 'Jo sóc el Pa que dona la vida. Jo sóc el pa viu baixat del cel. Qui menja aquest pa viurà per sempre. Més encara: el pa que jo donaré és la meua carn, perquè doni vida al món'. El Senyor ho promet. El Senyor ho farà. Al mateix temps que hi confiem el nostre germà Mn. Francesc, confiem-hi també totalment nosaltres!».

Al final de la missa, el Sr. Bisbe va llegir un escrit del mossèn que era com un testament espiritual en què reafirmava la seva fe en Crist i en la vida eterna, agraint l'educació

cristiana rebuda dels seus pares i explicava les raons de deixar el su cos a la ciència, fet al qual donava un sentit d'agraïment per l'amor gratuït de Déu i també un sentit penitencial, tot demanant perdó pels seus pecats i confiant en el do de la vida eterna.

Mn. Joaquim Vives va dedicar al mossèn aquesta poesia que, juntament amb el *Vírolai*, fou cantada al final de la missa exequial:

Tot just nat, quin petó i abraçada
dels teus pares i el poble de Valls,
que brandà, ple de goig, ses campanes,
aquell jorn en què et van batejar.

Vares créixer amb gran fe i esperança
i la crida de Déu et vingué,
et vas dar d'una sola vegada
com ho feu sant Antoni Claret.

I ben lluny, al germans et donares,
a Uruguai, Bogotà per vint anys,
confessant, predicant, fent les classes,
ple de fe, amb enginy, sens descans.

Ja aquí vas seguir i com t'estimen:
Gràcia, sant Oleguer i Castellar
i els companys d'eixa llar de fe i vida,
que sospiren pel cel on tu estàs.

Capítol d'eleccions

El Delegat Episcopal per a la Vida Consagrada de l'Arxidiòcesi de Barcelona, Mn. Francesc Prieto Rodríguez, va presidir el dia 11 de abril de 2016, el Capítol d'eleccions de les Monges Clarisses del Monestir Mare de Déu de la Divina Providència, de la Ciutat i Arxidiòcesi de Barcelona.

Va resultar elegida com a Mare Abadessa de la Comunitat, per un trienni, la Rvda. M. Maria Carmen Sadornil González.

En tot es va observar el que prescriu el Dret Canònic, les Constitucions de l'Orde i el Cerimonial.

Conferència Episcopal Tarraconense

Trobada del clergat català, a Vic, en la commemoració del centenari del bisbe Josep Torras i Bages, patriarca espiritual de Catalunya

Avui, dilluns dia 11 d'abril de 2016, en el marc de l'Any de la Misericòrdia i de la commemoració del centenari de la mort del Venerable Dr. Josep Torras i Bages, bisbe de Vic (Les Cabanyes 1846 – Vic 1916), els arquebisbes i bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) han celebrat una Jornada interdiocesana amb els preveres i diaques de les deu diòcesis catalanes, a Vic, presidits pel cardenal Beniamino Stella, Prefecte de la Congregació per al Clergat. Hi han assistit l'arquebisbe de Tarragona i president de la CET, Jaume Pujol; el bisbe de Vic, Romà Casanova; l'arquebisbe de Barcelona i vicepresident de la CET, Joan Josep Omella; l'arquebisbe-bisbe d'Urgell i secretari de la CET, Joan-Enric Vives; el bisbe de Girona, Francesc Pardo; el bisbe de Lleida, Salvador Giménez; el bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Agustí Cortés; el bisbe de Solsona, Xavier Novell; el bisbe de Terrassa, Josep Àngel Saiz; el bisbe de Tortosa, Enric Benavent; l'arquebisbe emèrit de Barcelona, cardenal Lluís Martínez Sistach, els bisbes auxiliars de Barcelona i Terrassa, Sebastià Taltavull i Salvador Cristau; i els bisbes emèrits de Girona, Jaume Camprodon i Carles Soler Perdigó i el bisbe emèrit de Solsona, Jaume Traserra; l'abat de Poblet, Octavi Vilà i el prior de Montserrat, Ignasi M. Fossas, i més de quatre-cents cinquanta preveres i diaques.

El primer acte de la Jornada s'ha celebrat al teatre l'Atlàntida. El bisbe de Vic ha saludat els presents i ha dirigit la pregària de tèrcia; tot seguit, l'arquebisbe de Tarragona ha pronunciat unes paraules de salutació, lloant la figura del Venerable Dr. Torras i Bages, del qual ha dit que forma part del repertori de santedat de l'Església a Catalunya; així mateix, ha subratllat que aquesta trobada interdiocesana del clergat català s'emmarca en l'Any Jubilar de la Misericòrdia convocat pel Papa Francesc. S'ha estrenat després un vídeo biogràfic sobre Torras i Bages.

L'arquebisbe de Barcelona ha presentat el cardenal Beniamino Stella, que havia estat nunci apostòlic a Cuba i Colòmbia, abans que el Papa Francesc li encarregués la Congregació per al Clergat. El cardenal Stella, tot fent-se ressò de les catequesis i les homilies del Papa, ha subratllat la importància dels preveres com a anunciadors de la misericòrdia de Déu, recordant la bellesa del seu primer encontre amb Jesús, que

ha estat misericordiós amb ells i els ha escollit perquè, al seu torn, siguin missatgers d'aquesta misericòrdia, en el servei ministerial de cada dia i molt especialment en la celebració del sagrament de la reconciliació. El cardenal ha dit també que la misericòrdia de Déu s'ha d'anunciar explícitament en les homilies, en la catequesi, a l'escola, en els mitjans de comunicació i en la pròpia vida. I així mateix ha exalçat la fraternitat, que s'origina en els sagraments, com a signe creïble de comunió entre nosaltres i d'anunci de l'amor i la misericòrdia inexhauribles de Déu.

L'Eucaristia s'ha celebrat a la catedral de sant Pere, presidida també pel cardenal Stella i concelebrada pels assistents a la jornada. En la salutació inicial, el bisbe de Vic ha dit que el Dr. Torras i Bages és un exemple de comunió amb el Papa, de la romanitat que sempre ha expressat l'Església a Catalunya, i que la presència conjunta de l'episcopat català en l'acte d'avui és un reconeixement al seu servei heroic a l'Església, a la seva gran generositat amb els necessitats i a la capacitat de diàleg amb la cultura del seu temps. Mons. Casanova ha afirmat també que la fama de santedat del bisbe Torras continua viva i ha expressat el desig que ben aviat pugui ser canonitzat. En l'homilia, el cardenal Stella ha ponderat el servei generós que bisbes, preveres i diaques fan al poble de Déu amb l'anunci de l'Evangelí, la celebració dels sagraments i la pràctica de la caritat i de les obres de misericòrdia i els ha animat a vèncer rutines i debilitats per ser signe cada dia més lluminós de la presència del Senyor entre nosaltres.

La Jornada ha conclòs amb el dinar de germanor dels participants al Recinte Firal El Sucre. Aquesta trobada d'avui del clergat català s'ha celebrat en continuïtat amb d'altres, també convocades pels bisbes de la CET: l'any 2013, a Poblet, amb motiu de l'Any de la Fe; l'any 2010, a Mataró, amb motiu de l'Any Jubilar de Sant Joan Maria Vianney i de la beatificació del Dr. Josep Samsó; la del 2009, a Tarragona, coincidint amb els 1.750 anys del martiri del bisbe Fructuós i els diaques Auguri i Eulogi; el 2002, a Vic, coincidint amb l'any dedicat a Mn. Cinto Verdaguer; el 2000, a Montserrat, amb motiu del Jubileu de l'Any Sant; el 1996, també a Montserrat, amb motiu del 150 aniversari del naixement del Dr. Torras i Bages i com a acció de gràcies per la celebració del Concili Provincial Tarraconense i el 1992, a Poblet, en el IX Centenari de la restauració de la Seu de Tarragona.

Barcelona, 11 d'abril de 2016

Declaració de Càritas Catalunya: Per una Europa amb cor

Càritas Catalunya denuncia la violació del dret a la lliure mobilitat humana dels refugiats per part de les autoritats europees. Els esdeveniments d'aquests darrers dies han estat tractats per la comissió de migracions de Càritas Catalunya, el dia 5 d'abril, en una jornada de reflexió sobre «La situació de les persones refugiades al Pròxim Ori-

ent». La ponència ha anat a càrrec de Mons. Joan-Enric Vives, arquebisbe d'Urgell, que ha explicat la seva experiència en la visita que va fer a principis d'aquest any als territoris afectats per conflictes bèl·lics i camps de refugiats. Mons. Vives ha destacat que «els que hem visitat aquestes persones, hem vist que no són simplement refugiats, són éssers humans. Tenen somnis per les seves famílies. Són nens, estudiants, universitaris, famílies... que volen anar a l'escola però no poden. Són mares que encara es pregunten si els seus fills i filles que estan a Síria segueixen vius. Són pares que no saben si algun dia tornaran a parlar amb els fills i filles que se'n van anar a Europa...».

Mons. Vives ha prosseguit relatant que cap a un milió de sirians-iraquians viuen acoïllits a Jordània, 800.000 en famílies i uns 200.000 al camp de refugiats més gran. Càritas Jordània treballa a tot el país, proporcionant combustible, estufes, diners en efectiu, roba de llit, bons per menjar i altres articles d'ajuda, roba d'abric per a l'hivern, lloguer, refugi, tractament mèdic gratuït, protecció i assessorament jurídic. A més, prioritza el suport a l'educació, ja que tota una generació de nens sirians corre el perill de perdre l'escolarització.

L'arquebisbe d'Urgell va parlar amb alguns refugiats de Síria i l'Iraq, que li explicaren els motius pels quals havien fugit: per llars destruïdes, familiars segrestats i assassinats, perquè a ells mateixos els havien ferit... Estaven molt traumatitzats, hi havia molt sofriment però també molta dignitat humana, molt altruisme i molta capacitat per posar les necessitats dels altres per davant de les pròpies, etc.

També ha presentat els continguts de la darrera Nota dels Bisbes de Catalunya sobre l'Acollida als refugiats.

Després de la reflexió de Mons. Vives, hi ha hagut un debat llarg entre els assistents que ha posat de manifest que l'Església Catòlica recorda que els drets dels refugiats i immigrants estan protegits pel dret internacional i per l'Evangelí.

Càritas vol fer palesa davant de la comunitat internacional, dels governs i de totes les persones de fe i de bona voluntat que compreguin la necessitat de difondre la pau, proporcionar l'ajuda humanitària i tractar els refugiats de manera digna i humana. Si Jordània, amb una població de sis milions d'habitants ha acceptat un milió de refugiats, segur que altres països podrien fer el mateix. Tots els països europeus haurien de ser capaços d'obrir el seu cor i habilitar corredors humanitaris, com els que ja s'han iniciat a Itàlia, per atendre i acollir les persones més afeblides. L'Europa dels drets humans ha de recuperar els seus compromisos i, a més, com ha recordat Mons. Joan-Enric Vives en la sessió d'avui, «ens agradaria veure i viure en una Europa amb cor».

Barcelona, 5 d'abril de 2016

Pastoral

Escrits entorn de la publicació de l'exhortació postsinodal *Amoris Laetitia*, del papa Francesc

La alegría del amor: un gran documento sinodal

La Exhortación apostólica sobre la familia ya es una realidad. «La alegría del amor» nos recuerda la belleza de la vida familiar. Francisco escribe elocuentemente sin esquivar ninguna cuestión relacionada con la familia, por controvertida que sea.

Su principal novedad es la petición del Pontífice de tener siempre una actitud de acompañamiento. El obispo de Roma anima a los pastores y a los que trabajan en el apostolado de la familia a escuchar con sensibilidad. Un concepto clave de la alegría del amor es la integración.

El Papa afronta vías pastorales que orientan en la construcción e familias sólidas y fecundas, guiando a los novios en la preparación al matrimonio y a los esposos en los primeros años de vida matrimonial, así como a una espiritualidad de la pareja y de la familia que «es un camino que el Señor utiliza para llevarlos a la cima de la unión mística (AL316).

Creo que merece especial atención el comentario al «himno del amor» de san Pablo (1C 13,4-7) en el que el papa Francisco hace una exégesis atenta, inspirada y poética con una gran capacidad de introspección psicológica. El matrimonio es por tanto la cotidianidad del amor que pasa por una «combinación de alegrías y fatigas, de tensiones y de reposo, de sufrimientos y de liberación, de satisfacciones y de búsquedas, de fastidios y de placeres» (AL 126).

El papa Francisco ha puesto un especial énfasis para que todas aquellas personas que se encuentren en situaciones de dificultad en su vida matrimonial puedan recibir una atención especial. Lo expresa el documento con unas palabras muy claras: «Ayudar a sanar las heridas de los padres y ayudarlos espiritualmente, es un bien para los hijos, quienes necesitan el rostro familiar de la Iglesia que los apoye en esta experiencia traumática». (AL 246)

El documento pontificio tiene algún aspecto crítico al referirse a la praxis que acentuaban las cuestiones morales y doctrinales y en la denuncia permanente a la decadencia mundana, poniendo poca atención en todo lo que nos rodea de positivo. Esto no significa una crítica a situaciones anteriores de la Iglesia sino que se observamos cuida-

dosamente el documento se funda en una profusión de enseñanzas de San Juan Pablo II, el papa Benedicto XVI y las enseñanzas recogidas de los propios Padres Sinodales.

La exhortación *Amoris laetitia* abre una esperanza abundante basada en la misericordia. No es un documento que proponga reglas o condenas sino que es un llamamiento a la participación, al acompañamiento ya a la integración: «El camino de la Iglesia es el de no condenar a nadie para siempre y difundir la misericordia de Dios a todas las personas que lo piden con el corazón sincero» (AL 296).

Quiero indicar finalmente que esta exhortación propone a la Iglesia como comunidad y a todos sus pastores para que cambien su enfoque respecto a la familia: «Para integrarla, para acompañarla desde su inicio, para permanecer cerca de todos aquellos que han sufrido los efectos del amor herido, planteando un desafío a ser comprensivos frente a situaciones complejas y dolorosas, haciéndolo en las existencia concretas de cada persona y siempre con ternura.

La Exhortación apostólica concluye con una bella oración a la Sagrada Familia que recomiendo sea una oración para ser rezada en nuestros hogares.

+Juan José Omella Omella
Arzobispo de Barcelona

L'alegria de l'amor, un document realista i molt sinodal

El Papa ens ha fet el do del seu document postsinodal *Amoris Laetitia*. És un document força llarg, amb 325 apartats. Té un índex amb nou capítols que fan referència a tota la realitat de les famílies d'avui.

Francesc ha escrit aquest document acollint i valorant les propostes de les dues assemblees sinodals: 51 cites són del Sínode de 2014 i 76 cites del Sínode de 2015. Jo que he participat en les dues assemblees sinodals, llegint el document del Papa he escoltat la lletra i la música d'aquells treballs sinodals. *L'alegria de l'amor* és fruit del treball sinodal que fem junts el Papa, els Pares sinodals i el poble de Déu.

El document comença amb una apertura a les famílies inspirada en la Paraula de Déu que dona el to adequat. Després considera la situació actual de les famílies en ordre a tocar de peus a terra. A continuació, el document recorda l'ensenyament de l'Església sobre el matrimoni i la família, per tal de presentar dos capítols centrals dedicats a l'amor. Posteriorment, es posen en relleu alguns camins pastorals que orientin per crear llars sòlides i fecundes i educar els fills. A continuació es tracta d'una invitació a la misericòrdia i al discerniment pastoral davant de situacions que es denominen «irregulars» i finalment es proposen línies d'espiritualitat familiar. El document tracta

totes les qüestions familiars, i mereix una lectura reposada per la riquesa humana i cristiana dels seus continguts.

El Papa, en la introducció, es fixa en els destinataris de l'exhortació apostòlica i diu que es probable que els matrimonis s'identifiquin més en els capítols 4t i 5è, que els agents de pastoral tinguin un interès especial en el capítol 6è i que tots es vegin interpel·lats pel capítol 8è, dedicat a aquelles situacions familiars que no responen plenament al que el Senyor ens proposa.

Hom es queda impressionat llegint el capítol de l'amor en el matrimoni, de la capacitat d'introspecció psicològica del Papa. És una contribució extremadament rica i preciosa per a la vida cristiana dels esposos. És un tractat de la quotidianitat de l'amor que és enemiga de tot idealisme. El Papa afirma que els esposos no poden prometre's tenir els mateixos sentiments tota la vida, però sí que poden tenir un projecte comú estable i comprometre's a estimar-se i a viure units fins a la mort.

Molts aniran directament a llegir el capítol dedicat als divorciats i tornats a casar. Però cal llegir-lo en el context de tot el que es diu de la família. L'Església proposa tota la riquesa de l'Evangeli de la família. El títol és significatiu: *acompanyar, discernir i integrar aquests germans nostres*. Aquesta actitud ve enfortida en el context de l'Any Sant dedicat a la misericòrdia. Penso que aquesta coincidència de l'aplicació dels dos Sínodes sobre la família i el Jubileu sobre la misericòrdia ha estat volguda expressament pel Papa Francesc per tal d'aplicar al document pontifici amb misericòrdia. En una audiència privada que em concedí el juliol de 2014, vaig fer esment al Papa d'aquesta voluntat seva i no em va contradir. És una coincidència providencial. Aquest capítol té molt en compte el contingut del n. 85 de la resolució final del Sínode de 2015.

El Papa diu que acull les consideracions de molts Pares sinodals demanant que aquests batejats siguin més integrats a la comunitat cristiana. La lògica de la integració és la clau del seu acompanyament pastoral. El Papa demana que els sacerdots acompanyin aquests esposos amb un discerniment que els orienti a la presa de consciència de la seva situació davant Déu per poder integrar-se més a la comunitat.

El document afirma que a causa de la gran diversitat de situacions concretes no es pot esperar una nova normativa general aplicable a tots els casos. El Papa fa una afirmació important: «ja no es pot dir que tots els qui es troben en una situació denominada «irregular» viuen una situació de pecat mortal, privats de la gràcia santificant» (n. 301). El Papa fa referència al Catecisme de l'Església Catòlica respecte de la imputabilitat i de la responsabilitat moral d'una acció que poden quedar disminuïdes o fins i tot suprimides. El document demana que la consciència de les persones sigui més incorporada en la praxi de l'Església en algunes situacions que no realitzen objectivament la concepció del matrimoni cristià.

El Papa afirma que més important que una pastoral dels fracassos és l'esforç pastoral per consolidar els matrimonis i així prevenir les ruptures. L'exhortació dedica espai a la preparació al matrimoni, a la celebració del sagrament del matrimoni i a l'acompanyament dels esposos especialment en els primers anys de matrimoni.

El Papa ens ofereix un document renovador, ric en suggeriments humanistes en la millor tradició de l'Església, que demanarà, especialment als pastors, un esforç per millorar la pastoral familiar.

+ Lluís Martínez Sistach
Cardenal Arquebisbe em. de Barcelona

Acte de presentació de l'exhortació postsinodal *Amoris Laetitia* a l'Ateneu Universitari Sant Pacià

El dimecres 13 d'abril de 2016, a les 18 hores, a l'aula magna del Seminari Conciliar, va tenir lloc l'acte de presentació de l'encíclica postsinodal *Amoris laetitia*, del Papa Francesc, firmada el 19 de març i presentada al Vaticà el passat dia 8 d'abril.

El Sr. Arquebisbe, que presidí l'acte, va dir al final unes breus paraules. «Dono gràcies a tots per aquesta primera aproximació a l'exhortació postsinodal del Papa. És un document que cal llegir íntegrament i tranquil·lament». També va subratllar un pensament del teòleg Yves-Marie Congar, que va escriure que tots els salms es poden resumir en dues paraules: *Amén* i *Al·leluia*. «Doncs, diguem *amén*, donant gràcies al Sant Pare per la publicació d'aquest document, i diguem també un *al·leluia*, perquè creiem que val la pena viure l'alegria de l'amor».

Amb el Sr. Arquebisbe va intervenir, en primer lloc, el Dr. Armand Puig Tàrrach, rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, entitat que va organitzar l'acte. El Dr. Puig Tàrrach va esposar els capítols 1 a 3 del document, remarcant que és una gran obertura, perquè se centra en els ensenyaments de la Paraula de Déu (nn. 8-30), planteja amb realisme els reptes i desafiaments actuals (nn. 31-57) i recull els ensenyaments de la Tradició de l'Església i del seu Magisteri (nn. 58-88). «La perspectiva del document no és jurídica, sinó pastoral», va dir Puig Tàrrach, «No totes les discussions doctrinals, morals o pastorals han de ser resoltes amb intervencions del magisteri» (AL 3) i el text proposa el principi de la inculturació i un esforç per a discernir la complexitat de les situacions personals, imitant Jesús que, «per un costat promou un ideal exigent i, per l'altre costat manifesta una proximitat compassiva».

A continuació el Dr. Carles Pérez-Testor, director de l'Institut Universitari de Salut Mental Vidal i Barraquer (URL), va centrar la seva exposició en els capítols centrals

del document (cc 4-5), ja que l'exhortació, com indica el subtítol, tracta sobretot de «l'amor en la família». «Potser vostès es preguntaran què hi fa un psiquiatre en aquest acte de presentació d'un document del Sant Pare», va dir. A continuació, com a laic i pare de família, va expressar la seva admiració per la capacitat d'introspecció psicològica que caracteritza l'exegesi que fa el Papa. Citant les paraules del cardenal Schonborn, en l'acte de presentació celebrat al Vaticà, Pérez-Testor va posar l'accent sobretot en l'anàlisi que fa el Papa de l'himne de la caritat de 1Co 13 (nn. 89-164) i en l'exposició sobre «l'amor que es torna fecund» (nn. 165-198). «Estem davant d'un text acollidor i positiu per acompanyar les famílies, un bon manual de preparació per al matrimoni», va dir el metge, que també va destacar que el Papa veu el matrimoni com «un camí dinàmic de creixement i de realització» (AL 37).

Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar, fou l'encarregat d'exposar el contingut dels cc. 6-7), que volen obrir el camí vers una pastoral familiar renovada. Va exposar sobretot aquests dos punts: nous camins pastorals en situacions complexes (nn. 199-258) i la necessitat d'enfortir l'educació dels fills (nn. 259-290). El Bisbe auxiliar posà en relleu que el document demana desenvolupar uns nous camins pastorals adaptats a les situacions locals. «És una feina que Francesc ens dona a tots nosaltres. Per fer-ho, ens cal maduresa; hem de revisar molts aspectes de la nostra realitat pastoral. L'estil de l'Església haurà de ser positiu, fruit d'una conversió missionera i d'un esforç evangelitzador i catequístic. I en això la principal aportació l'haurà de fer la parròquia, que no és una estructura caduca. Sobretot, caldrà una nova formació dels futurs matrimonis, i també actualitzar la formació dels sacerdots per tal de fer una atenció més personalitzada (AL 202), millorar la formació psico-afectiva dels seminaristes i demanar l'aportació de les famílies en la formació per al ministeri (AL 202-203), o aprofitar l'experiència «de la llarga tradició oriental de sacerdots casats» (AL 202).

L'exposició del capítol 8è –L'Evangelí de la misericòrdia en les situacions imperfectes- va anar a càrrec del Dr. Manuel Claret, professor de Teologia Moral (AUSP) i delegat de Pastoral Familiar de la nostra diòcesi.

El capítol 8è indica alguns dels criteris que proposa el papa Francesc, com la necessitat de donar una resposta de misericòrdia a cada persona; respectar i formar la consciència de les persones, però no pretendre substituir-la (AL 37 i 303); la necessitat d'acompanyar, discernir i integrar a la comunitat, amb una especial referència a imitar Jesús en la seva «proximitat compassiva» a les persones fràgils; que un judici negatiu sobre una situació objectiva no implica un judici sobre la imputabilitat o sobre la culpa de les persones implicades en l'esmentada situació, les quals poden tenir circumstàncies atenuants que limiten la seva imputabilitat (AL 302). Per això el Papa diu que «és comprensible que no es pugui esperar del Sínode o d'aquesta Exhortació una nova normativa general de caràcter canònic aplicable a tots els casos. És possible només la invitació a realitzar un responsable discerniment personal i pastoral dels

casos particulars, que hauria de reconèixer que, donat que el grau de responsabilitat no és igual en tots els casos, les conseqüències d'una norma no necessàriament han de ser sempre les mateixes» (AL 300)». De fet, «poden existir factors que limiten la capacitat de decisió» (AL 301). Això seria aplicable, en alguns casos, a la situació dels catòlics divorciats que s'han tornat a casar civilment, «perquè el camí de l'Església és el de no condemnar eternament ningú» (AL 296).

El capítol 9è titulat «Espiritualitat de la vida familiar» (nn. 313-325) tracta de l'espiritualitat de la comunió sobrenatural (nn. 314-316), del matrimoni i la família, «unida en l'oració a la llum de la Pasqua (nn. 327-3189), de l'espiritualitat de l'amor exclusiu i lliure (nn. 329-320) i de l'espiritualitat de la cura, del consol i de l'estímul (nn. 321-325), i acaba amb una oració final a la Sagrada Família. Un consell repetit per diversos participants en aquest acte de presentació fou que cal fer una lectura atenta i reposada de tota l'exhortació postsinodal *Amoris laetitia*.

Organismes diocesans

Resum del programa per al present curs de les Delegacions, Secretariats i Comissions (IV)

Delegació Diocesana de Catequesi

El treball a desenvolupar al llarg d'aquest curs cal situar-lo en el marc del treball diocesà expressat en la carta pastoral «Sigueu misericordiosos» i en el Pla Pastoral «Misericordiosos com el Pare».

a) En relació amb el Pla Pastoral Diocesà:

- Continuar tenint una atenció especial per acollir i acompanyar en el seguiment de Crist tots aquells que en mostrin interès, orientant-los en la seva formació catequètica.
- Invitar a una catequesi sobre el sagrament del perdó per prendre major consciència del nostre pecat i de la necessitat del perdó de Déu com expressió del seu amor i de la seva misericòrdia per a la nostra salvació.
- Celebració de l'eucaristia a la basílica de la Sagrada Família amb els catequistes i les famílies amb infants en edat catequètica.

b) Treball en relació amb els catecismes i altres materials catequètics:

- Presentació i difusió del catecisme *Testimonis del Senyor*, adreçat als nois i noies entre els 10 i els 14 anys, així com dels materials pedagògics i didàctics complementaris que edita el SIC per encàrrec dels bisbes de la Tarraconense.
- Continuar amb el treball d'instauració al nostre arquebisbat del catecisme *Jesús és el Senyor* i dels materials pedagògics i didàctics complementaris que ha editat el SIC per encàrrec dels bisbes de la Tarraconense, ajudant al seu millor coneixement i instauració.
- Col·laborar, a través del SIC, en la preparació de materials catequètics per a adults.

c) Formació de catequistes:

- Donar resposta a les demandes que des de les parròquies, els arxiprestats i les zones pastorals s'adrecin per organitzar i participar en iniciatives de formació de catequistes.
- Organització de la catorzena edició de la Setmana Catequètica (11 al 15 de juliol de 2016). Aquesta iniciativa de formació de catequistes es fa conjuntament amb les delegacions diocesanes de Catequesi de Sant Feliu de Llobregat i de Terrassa.

d) Col·laboració amb altres Delegacions i Serveis diocesans:

- Mirar de continuar i, si és possible, aprofundir aquest treball. Ja fa alguns anys que es col·labora amb les Delegacions Diocesanes de Pastoral Familiar, Joventut, Litúrgia i amb el Servei Diocesà per al Catecumenat.
- *Amb la Delegació de Pastoral Familiar:*
- Continuar el marc de col·laboració i de reflexió, elaboració de materials i programació de curssets sobre temes compartits per les dues Delegacions.
- *Amb la Delegació de Pastoral de Joventut:*
- Oferta formativa en el marc de la Setmana Catequètica.
- *Amb la Delegació de Litúrgia i el Servei Diocesà per al Catecumenat:*
- Treball de reflexió i col·laboració en aspectes vinculats a la catequesi i el catecumenat, especialment dels infants no batejats en edat catequètica.
- *Amb el Servei Diocesà per al Catecumenat:*
- Formació dels acompanyants de catecúmens.
- Trobada i ritu d'ingrés amb els infants no batejats en edat catequètica (28/11/2015).
- Ritu d'elecció dels catecúmens (14/02/2016).

e) En el marc del Secretariat Interdiocesà de Catequesi (SIC):

- Participació en els òrgans i iniciatives que promouen les diòcesis de Catalunya i les Illes Balears en el marc del SIC (formació de catequistes, elaboració de materials catequètics).
- Organització de les Jornades de formació de catequistes, al Seminari de Tortosa (13-15/11/2015).
- Organització de les 15es. Jornades Interdiocesanes de Responsables de Catequesi en dates a concretar durant la primera setmana de juliol de 2016.

f) La relació i el treball amb altres organismes catequètics:

- Col·laboració amb les Delegacions de Catequesi de la PEB.
- Participació del Delegat diocesà en el Consejo Asesor del Secretariado Nacional de Catequesis de la CEE.
- Participació en les Jornadas nacionales de delegados diocesanos de catequesis, que organitza el Secretariado Nacional de Catequesis de la CEE (dates a determinar).

Delegació Diocesana de Germandats i Confraries

El programa del curs 2016 va en la mateixa línia dels cursos anteriors i es pot resumir en tres paraules: formació, espiritualitat i acompanyament.

1. Formació: hem de posar incentius per tal que hi hagi assistència a les trobades de formació. En fem tres a l'any:

- a la del 30 de gener es va tractar de les secretaries, tresorers, actes, llibres, estatuts, factures i IVA. Fou el 30 de gener, jornada dirigida per Pere Alegri i Ramon Lóbez.
- a la del 13 d'abril, per ser l'Any de la Misericòrdia, anirem al temple del Tibidabo; alguns ho faran a peu. Celebració penitencial i eucaristia, una trobada d'unes tres hores. La presidirà el cardenal Martínez Sistach.
- A la d'octubre el tema serà «som gent cridada, hem de conèixer la crida per a donar la resposta adient».

2. Espiritualitat: intentem que els nostres confreres trobin Jesucrist i centrin en Ell la seva vida i la de la Germandat o Confraria. Fem dos recessos cada any, Advent i Quaresma i una revisió com a creients a final de curs.

- Recés d'Advent (26 de novembre) sobre l'esperança, centrat en la col·laboració de Maria i Josep la crida dels quals sentim per presentar Jesús al nostre món.
- Recés de Quaresma (13 de febrer) centrat en la Passió, Mort i Resurrecció del Senyor i en què significa per a nosaltres i per a la humanitat.
- Final de curs (18 de juny), centrat en la revisió a la llum de l'Evangeli de com ha anat el curs. Acaba amb una hora santa.

3. Acompanyament: tots volen que el delegat participi en els seus actes. Però el delegat és rector i ha d'atendre la seva parròquia. Assisteixo als que puc. El Sr. Manuel Zamora Negrillo, secretari de la Delegació, m'ajuda. Aquest any tenim:

- 16 de gener, ple de presidents i germans majors.
- 30 de gener, trobada de formació,
- 13 de febrer, recés i via crucis,
- 20 de febrer, pregó dels joves,
- 27 de febrer, pregó de la Setmana Santa de Barcelona,
- 20 de març, processó del Captiu, a Mataró,
- 25 de març, acompanyament de la Confraria de les Angústies, de la processó general de Barcelona,
- 13 d'abril, celebració de l'Any de la Misericòrdia,
- 12 a 16 de maig, participació a la Romeria del Rocío.
- 29 de maig, participació a la processó del Corpus, a Barcelona,
- 9 d'octubre, les glòries de Maria,
- 22 d'octubre, jornada de formació,
- 2 de novembre, missa pels difunts,
- 11 i 18 de desembre, «coros rocieros» i recollida de diners per a Càritas,
- cada mes, trobada de la Junta del Consell.

Delegació Diocesana de Pastoral Familiar

1. Objectius pastorals prioritaris:

- Continuar en el treball pastoral a favor de les famílies, matrimonis i parelles que es preparen per a rebre el sagrament del matrimoni i a la vegada treballar en nous camps de la pastoral familiar.
- Fer un especial seguiment de tres esdeveniments: la VIII Jornada Mundial de les Famílies (Filadèlfia), els dos Sínodes dels bisbes dedicats a la família i la publicació pel papa Francesc de l'exhortació postsinodal «Amoris letitia» (8 d'abril de 2016), donant a conèixer la repercussió pastoral d'aquests esdeveniments i documents.
- Informar les comunitats parroquials de totes les iniciatives pastorals que l'Església proposi en favor dels matrimonis i les famílies.

2. Pastoral prematrimonial:

- Establir una xarxa de contactes amb les persones i centres per a un millor coneixement dels centres de preparació matrimonial.
- Organitzar jornades de formació i informació, en especial per als agents de pastoral de preparació al matrimoni.
- Sensibilitzar els responsables de les comunitats sobre la necessitat de formació humana i cristiana dels col·laboradors en la pastoral prematrimonial.
- Col·laborar amb les parròquies per a formar centres interparroquials de preparació prematrimonial.
- Oferir material per a la formació i informació dels agents de pastoral.
- Sensibilitzar els responsables de les comunitats sobre la importància de l'acolliment de les parelles que es preparen per al matrimoni.
- Fer trobades de responsables de pastoral prematrimonial sobre les conclusions dels dos Sínodes i sobre els continguts de l'exhortació postsinodal del papa Francesc («L'alegria del amor»).

3. Pastoral matrimonial i familiar:

- Donar importància especial a les trobades diocesanes dels dies de la família, del dia a favor de la vida i convidar les famílies perquè hi participin.
- Donar a conèixer i potenciar les activitats que es realitzen en favor de la família, en coordinació amb els moviments diocesans d'espiritualitat familiar.
- Intentar fer una jornada amb famílies, com a testimoni de la importància i de la missió de les famílies en la societat.
- Oferir mitjans d'espiritualitat, especialment recessos, en els temps d'Advent i de Quaresma.
- Repartir entre els moviments i parròquies les catequesis de la Trobada Mundial de Famílies a Filadèlfia.
- Editar i repartir cartells per sensibilitzar sobre el Sínode de la Família i sobre la Trobada Mundial de les Famílies.
- Fer una jornada de treball per a aprofundir sobre les repercussions dels dos

Sínodes sobre la família i la publicació de l'exhortació postsinodal «Amoris letitia».

4. Pastoral especialitzada:

- Continuar oferint el servei del SADOE a parelles en situació de crisi per a facilitar el seu retrobament i/o la superació de les diferències i causes de la tensió, i per a intentar que la solució del conflicte no sigui problemàtica.
- Acollir les persones concretes que demanen ser ateses per l'Església, sense suplir o interferir en la labor que realitzen els professionals dels serveis de psicologia.

5. Publicacions de la Delegació:

- La Delegació té una pàgina web que informa de tot el que fa referència a la vida i a la pastoral del matrimoni i la família: documents pontificis, activitats diocesanes, centres de preparació al matrimoni, informació del que es requereix per a casar-se per l'Església, bibliografia sobre matrimoni i família...
- La Delegació publicarà les catequesis del Papa sobre matrimoni i família desenvolupades durant 2015.
- La Delegació seguirà publicant el Full mensual «Problemàtica viva», que tracta temes relacionats amb la família i la vida cristiana.
- Està en estudi la possible edició d'una revista sobre la vida i la temàtica de la família.
- També s'estudia la possibilitat d'assumir la petició d'alguns mitjans de comunicació que demanen a la Delegació que tingui cura d'un programa radiofònic sobre la família.

6. Relació amb altres institucions:

- La Delegació actualment es coordina amb les persones que formen el col·lectiu Raquel, que acull i acompanya els processos de recuperació de persones que pensen a recórrer a l'avortament o que ja l'han practicat i que es procura que segueixin un procés de recuperació psicològic i religiós.
- La Delegació manté una relació de col·laboració amb els diversos moviments existents dedicats a la vida i a l'espiritualitat conjugal i familiar, en especial en l'organització d'actes com els de les jornades dedicades a la vida i a la família.
- La Delegació, juntament amb l'ISCREB, prepara el projecte d'un curset sobre l'educació afectivo-sexual per a monitors, educadors de joventut i agents de pastoral prematrimonial.

Delegació de Pastoral Sacramental i Litúrgia: Carta del Delegat

Barcelona, 29 d'abril de 2016.

Benvolguts/Benvolgudes.

Em plau animar-vos a participar a la Jornada d'estudi que ha organitzat l'Institut Superior de Litúrgia amb el Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona per al proper dimecres dia 4 de maig, a les 10h., a l'aula magna del Seminari Conciliar (c. Diputació, 231), per aprofundir en la personalitat de Mons. Pere Tena (1928.2014), com a «teòleg i pedagog de la litúrgia».

Les intervencions aniran a càrrec dels professors Dr. Joan Moré, SDB, Dr. Gabriel Ramis i Dr. Corrado Maggioni, SMM, subsecretari de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments, liturgistes experts i coneixedors de primera línia de la figura eminent del que fou bisbe auxiliar de Barcelona i fundador de l'Institut Superior de Litúrgia de casa nostra.

Estic convençut que la participació en aquesta Jornada d'estudi pot ser de molta utilitat en les nostres tasques pastorals i per això us faig a mans la invitació amb el programa que adjunto a aquest escrit.

Desitjant que aquesta informació sigui del vostre interès, aprofito l'avinentesa per a saludar-vos fraternalment,

Mn. Joan Obach Baurier

Delegat diocesà de Pastoral Sacramental i Litúrgia de Barcelona.

Crònica

El Sr. Arquebisbe presidí la missa de clausura del Congrés sobre «Cor Iesu Vultus Misericordiae»

Precisament en el dia que l'Església celebrava el «Diumenge segon de Pasqua o de la Divina Misericòrdia», el 3 d'abril de 2016, l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella, va presidir a la basílica del Sagrat Cor del Tibidabo la missa de clausura del Congrés sobre «Cor Iesu Vultus Misericordiae», celebrat a Barcelona aquells dies. Aquest congrés es va centrar en els ensenyaments de Santa Teresa de l'Infant Jesús sobre l'amor misericordiós de Déu que s'ha manifestat en Jesucrist. El lema del Congrés deia precisament això: El Cor de Jesús és el rostre de la misericòrdia».

L'arquebisbe de Barcelona, en l'homília de la missa de cloenda, va convidar els assistents a prendre com a models per seguir el camí de la misericòrdia i ser-ne apòstols a Santa Teresa de l'Infant Jesús i als seus pares, que foren canonitzats l'octubre de 2015. Cal indicar que les urnes amb les relíquies de la santa de Lisieux i dels seus pares estaven situades en el centre de la basílica del Sagrat Cor del Tibidabo, on es va celebrar la missa de cloenda del congrés.

El congrés es va situar en continuïtat amb el celebrat l'any 2007 sobre el tema «Cor Iesu, fons vitae» i va tenir com a coordinador el doctor Enrique Martínez, secretari de la institució Balmesiana. Fou convocat per l'Apostolat de l'Oració, l'Institut Sant Tomàs d'Aquino (Balmesiana), el temple del Sagrat Cor del Tibidabo, la basílica de la Mare de Déu de la Mercè, l'Institut Internacional del Cor de Crist, l'Escola Cordis Iesu i les Aules de Teologia des del Cor de Crist. Amb una especial presència del missatge espiritual de Santa Teresa de l'Infant Jesús i de la Santa Faç, que es va fer significativament present a tots els actes amb la veneració de les urnes amb les relíquies de la santa i dels seus pares. «Tot el camí espiritual de Santa Teresina —va declarar el doctor Martínez— se centra en l'ofrena a l'amor misericordiós de Jesús; aquest és l'eix vertebrador de la seva experiència religiosa»

El Congrés va començar el dijous 31 de març de 2016 amb el testimoni de superació i conversió de Tim Guénard, un home que va ser abandonat per la seva mare i maltractat pel seu pare, i ara ajuda nens en situació de marginació. Amb 400 assistents, el testimoni d'aquest convers va donar el tret de sortida d'un congrés molt variat, amb activitats espirituals i activitats més pietoses, juntament amb testimonis i una jornada acadèmica.

La jornada del divendres 1 d'abril es va celebrar a la basílica de la Mercè on es va presentar la ponència inaugural, titulada «Dios, rico en misericordia», per Mons.

Demetrio Fernández, bisbe de Córdoba. Va incloure un hora santa, confessions i la santa missa, presidida pel bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova. Es va cloure amb la veneració de les relíquies, que foren traslladades processionalment a Balmesiana.

La jornada del dissabte 2 d'abril, celebrada a la Balmesiana, fou pròpiament la de caràcter acadèmic. Va comptar amb les intervencions de diversos filòsofs i teòlegs, com Enrique Martínez, Ignacio Maria Manresa, Jaime Pérez-Boccherini, Joan Antoni Mateo, Francisco María Fernández, Juan J. Infantes, Marcin Kazmierczak, sacerdot polonès, que presentà el pensament i el testimoni de santa Faustina Kowalska sobre la divina misericòrdia, i fra Valentí Serra de Manresa, que parlà sobre «Sant Pius i Sant Leopold, apòstols del confessionari».

La tarda del dissabte va estar dedicada a estudiar el pensament de Teresa de Lisieux i dels seus pares, Lluís i Cèlia Martin, en relació amb la misericòrdia. Es varen escoltar les intervencions de Josep M. Alsina, Recaredo J. Salvador i del carmelita François-Marie Lethel, que pronuncià la ponència de clausura, titulada «L'amor misericordiós en l'acte d'ofrena de santa Teresina», una ponència que va ser especialment elogiada. Aquest professor de teologia a Roma, que l'any 2011 va predicar els exercicis espirituals de Quaresma al Sant Pare i a la Cúria, va centrar la seva ponència en l'espiritualitat de santa Teresina en relació amb carisma carmelità. La jornada es va cloure amb la pregària de vespres i la veneració de les relíquies.

La jornada del diumenge es va celebrar a la basílica del Tibidabo, on es varen traslladar les urnes amb les relíquies. A les 12.30 hores el Sr. Arquebisbe de Barcelona va presidir la missa. Durant el matí va continuar el congrés, dedicat ara a la presentació de testimonis sobre les «obres de misericòrdia», que el Papa ha relacionar molt amb l'actual Jubileu. En especial, es va parlar de la visita als malalts, presentada per les religioses del Cottolengo; de la visita als qui estan a la presó, presentada pel P. Josep M. Carod, OM; de l'obra bona de donar consol al qui està trist, presentada per Teresa Lamarca, que explicà el treball que es fa en el «Projecte Raquel», d'atenció a dones que han realitzat un avortament voluntari, i finalment es presentà l'obra de misericòrdia d'ensenyar a qui no sap, explicada per Emili Boronat. A la tarda es va celebrar «l'hora de la misericòrdia» i es va fer una veneració de les relíquies. La representació teatral titulada «El triunfo de la misericordia y de la justicia, entre el Purgatorio y el Paraíso» fou el punt final del congrés.

Des que van arribar el 28 de març els dos cofres que guarden les restes òssies de Santa Teresina i dels seus pares varen visitar diversos temples i sobretot les cases de les Carmelites Descalces. Al convent de les Carmelites de Tiana va tenir lloc el dimecres 30 de març una vetlla de pregària molt especial entorn de les relíquies, organitzada per la Delegació de Pastoral de Joventut de la nostra arxidiòcesi.

La connexió entre la Balmesiana i Santa Teresina ve de lluny. Va ser aquesta entitat l'encarregada de publicar en català l'obra mestra de l'espiritualitat de la santa: *Història d'una ànima*, a principis del segle XX. L'any 2003 les relíquies varen recórrer Espanya i també van visitar la seu de la Balmesiana i la catedral de Barcelona, entre altres temples. Aquesta vegada s'hi ha afegit la urna amb les relíquies dels seus pares, canonitzats pel papa Francesc en ple Sínode episcopal sobre la família per subratllar que el matrimoni és també una vocació a la santedat.

X Jornada de Mestres i Professors de Religió a Barcelona

El passat dissabte, 9 d'abril, al Col·legi La Salle Bonanova de Barcelona, unes 400 persones van participar a la 10a Jornada de Mestres i Professors de Religió de les diòcesis amb seu a Catalunya, organitzada conjuntament pel Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC) i la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC).

La Trobada va ser presidida per Mons. Jaume Pujol, Arquebisbe de Tarragona i President del SIERC que va estar acompanyat pel P. Enric Puig, Secretari General de la FECC, pel Sr. Lluís Font, President del Consell Escolar de Catalunya en representació de la Consellera d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, Sra. Meritxell Ruiz i pel Sr. Enric Vendrell, Director General d'Afers Religiosos. Cada un d'ells es va dirigir als mestres i professors en uns breus parlaments:

El Sr. Enric Vendrell, conscient de la dificultat que tenen els professors de Religió, sobretot en l'escola pública, va manifestar que la Jornada dona valor la tasca que fan els professors. També va dir que l'escola no pot ser aliena als canvis socials i que tots els ciutadans necessiten conèixer un mínim de les diverses confessions religioses.

El P. Puig va fer un petit repàs de les activitats dutes a terme al llarg d'aquestes deu Jornades Interdiocesanes, manifestant que la «xifra fa respecte» i la bona acollida que han tingut arreu. També va remarcar el fet que aquesta desena Jornada es celebrava dins l'Any de la Misericòrdia i va fer referència a l'Encíclica *Laudato Si*, amb el missatge educatiu que aporta.

El Sr. Lluís Font va l'iniciar el seu Parlament amb una metàfora: diferència entre Geografia (el que es percep aparentment i que a vegades fa que ens quedem en la superfície) i Geologia (el que no és aparent, però si que és determinant), en el nostre cas, va dir, s'ha de parlar de Geologia. També va animar els professors a seguir exercint la seva «tasca imprescindible» perquè, davant els problemes que afecten Europa, «quina és l'alternativa per als joves, la buidor o la creença i l'esperança?».

Sr. Arquebisbe Jaume Pujol va manifestar la seva joia, compartida pels Delegats d'Ensenyament, per la consolidació de la iniciativa presa fa 10 anys (Jornades que han recorregut ja la majoria del territori de Catalunya: Lleida, Tarragona, Andorra, Vic, Tortosa, Montserrat, Barcelona). Va fer referència al capítol VII de la nova Exhortació del Papa Francesc «Amoris Laetitia» en què se'ns parla de l'educació dels fills. Va dir que els mestres són els col·laboradors de la família, no la substitueixen.

A continuació el P. Llorenç Puig, sj, va iniciar la conferència: «Una crida a un canvi personal, cultural i social: els reptes de la carta encíclica *Laudato Si'*. En la seva opinió, segons el Papa, «cal plantejar un itinerari ètic i espiritual per canviar la nostra manera de veure el món, les nostres relacions amb els altres i la resta de criatures». El papa Francesc «ho expressa dient que tot canvi necessita motivacions i un camí educatiu, i l'escola pot i l'hauria de proporcionar».

Una bona educació que generi hàbits a partir de les motivacions (recordar la dignitat de tota persona, és algú estimat per Déu; que cada criatura té el seu lloc en el món), i actituds de sobrietat, d'amor civil i polític, de viure el present sense ansietat i de mística.

Després de la pausa d'esmorzar, es van iniciar els 8 tallers proposats: Problemes de connexió a la classe de Religió?; Intel·ligència espiritual a través de la música i el cinema; Torna'm a explicar una paràbola!; Passat, present i futur de la classe de Religió; Tendències metodològiques en l'Ensenyament de la Religió; Celebrem la Misericòrdia a l'Escola!; La cantimplora d'en Marcel i Ramon Llull o la imitació de l'altre. La Jornada va continuar després del dinar amb l'acte musical «Misericòrdia: El secret dels 10 manaments».

L'acte de cloenda va ser l'Eucaristia presidida per Mons. Joan Josep Omella, Arquebisbe de Barcelona. En la seva homilia, a més de fer el comentari de l'Evangelí, va exhortar, els mestres i professors a «portar i mirar la brúixola», tenint present que al Nord hi ha Jesucrist (vetllar per la intimitat amb Ell); al Sud hi han els més desvalguts (com a educadors tenir present els alumnes més febles); a l'Est es troba la família, l'Escola, la Parròquia, la comunitat, la societat (no estem sols) i a l'Oest buscar la creativitat, nous mètodes)

Celebració de l'eucaristia a la Capella de Sant Jordi

El dissabte 23 d'abril de 2016, a les 10 hores, es va celebrar l'eucaristia a la Capella de Sant Jordi, del Palau de la Generalitat,

Acte al que hi varen assistir el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, i els expresidents José Montilla i Artur Mas, amb les primeres autoritats del Principat i de la ciutat.

La celebració de la missa fou presidida per Mons. Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona, el qual va concelebrar amb el cardenal Dr. Lluís Martínez Sistach, arquebisbe emèrit de Barcelona, i amb Mons. Sebastià Taltavull, Bisbe auxiliar i Vicari general. També varen concelebrar els preveres Mn. Joan Galtés, Vicari Episcopal de la Zona pastoral 1 de Barcelona, Mons. Joan E. Jarque, prior de la Capella de Sant Jordi; el Dr. Joan Guiteras, degà del capítol de la Catedral; i Mn. Josep Lluís Fernández, delegat diocesà per a la Pastoral del Trànsit i els Cossos de Seguretat.

Després de la celebració de la santa missa, es va procedir a la tradicional benedicció de les roses, oficiada per Mons. Joan Josep Omella en el vestíbul del Palau de la Generalitat.

Homilia del Dr. Lluís Martínez Sistach

El Dr. Lluís Martínez Sistach va pronunciar la següent homilia:

Amb motiu de la solemnitat de Sant Jordi, Patró de Catalunya, ens hem reunit en aquesta entranyable capella dedicada al nostre estimat Patró en el Palau de la Generalitat, seu del Govern de Catalunya. Ens hi apleguem per celebrar l'Eucaristia que és una manera molt coherent de celebrar la solemnitat del nostre Patró. Hi participen per primera vegada el nou President de la Generalitat i el nou Arquebisbe de Barcelona. És un goig per a tots nosaltres.

El 17 d'abril de 1456, les Corts Catalanes reunides en el Claustre de la Catedral de Barcelona proclamaren Sant Jordi com a Patró, tot recollint una devoció amplament estesa entre el poble en relació a aquesta figura exemplar. És motiu de joia per a tots els qui estimem aquesta terra i alhora és una expressió ben palesa de les nostres arrels cristianes.

Catalunya és un poble que fa més de mil anys que camina pels viarans de la història; som un poble que viu, per això som un poble canviant. Però també permanent, amb la voluntat de mantenir les nostres essències com a nació amb una identitat oberta i acoïllidora. Hem estat i hem de ser sempre aquella «terra beneïda i poblada de lleialtat».

Catalunya és plena de les petjades que els cristians hi han deixat. La saba cristiana va omplir de vida l'arbre tendre del nostre país naixent, va contribuir a ennoblir el seu tronc i no ha deixat mai de córrer per les seves fibres i de fer esponerós l'arbre de la pàtria comuna. El document dels bisbes «Arrels cristianes de Catalunya» ja afirma que «el naixement, la història i la cultura de Catalunya són intensament amarats de cristianisme»

La festa del nostre Patró Sant Jordi ens mena a pensar en el nostre país i pregar per ell, i ens demana reflexionar sobre el servei que l'Església ha de fer a la societat catalana. Sens dubte, són de molta magnitud l'anunci explícit de Jesús i el seu Evangeli i també

el servei que presta en l'ordre prepolític de les idees i valors morals, de les imatges globals de la persona humana i de la vida.

Les societats democràtiques tenen el risc de buidar-se èticament, de perdre la força indispensable d'unes concepcions sobre la vida humana i de valors morals que inspiren, dinamitzen i enforteixen la seva vida i els seu impuls per tirar endavant. És molt necessari l'existència de grups religiosos, culturals i socials que ofereixin una irrigació espiritual i ètica als ciutadans, per tal que aquests, en el lliure exercici dels seus drets i la seva participació política enriqueixin espiritualment, culturalment i socialment la societat.

Per això, l'Església vol contribuir al discerniment d'alguns valors que estan en joc en la societat i que incideixen en l'autèntica realització de la persona humana i de la convivència social. L'Església no ha de pretendre imposar als altres la seva pròpia veritat. Tanmateix ha d'oferir-la, com una proposta enriquidora que apel·la al valor transcendent de la persona i salva a la societat del risc d'un pensament únic, que tot ho aplanava i uniformitza.

Penso en la concepció cristiana del matrimoni i de la família. No hi ha dubte que el bé de les persones, de la societat i de l'Església depèn moltíssim de la salut del matrimoni i de la família. Sabem que a Espanya hi ha una separació conjugal cada cinc minuts. És una situació que fa patir els esposos i especialment els fills. Fa pocs dies que el Papa Francesc ens ha fet el do d'un magnífic document dedicat a la família, presentant tota la riquesa del matrimoni com una íntima comunitat de vida i d'amor. En el Congrés Internacional de Pastoral de les Grans Ciutats, que vaig organitzar a Barcelona l'any 2014, es constatà que els ciutadans mantenen la seva confiança en dues institucions: la família i la religió. Amb la família la humanitat s'hi juga molt. Per això, tots hem de contribuir a ajudar a la formació dels infants, adolescents i joves en els grans valors i virtuts que els capacitin per celebrar un dia el matrimoni amb un amor fidel, per sempre i fecund. El Papa dedica dos excel·lents capítols a parlar de l'amor en el matrimoni i diu que «en la seva unió d'amor, els esposos experimenten la bellesa de la paternitat i la maternitat; comparteixen projectes i fatigues, desigs i opcions; aprenen a cuidar-se i a perdonar-se mútuament. En aquest amor celebren els seus moments feliços i es recolzen en els episodis difícils de la seva història de vida... La bellesa del do recíproc i gratuït, l'alegria per la vida que neix i la cura amorosa per a tots els seus membres des dels petits als ancians, són només alguns dels fruits que fan única i insubstituïble la vocació de la família» (N.88). Penso que la família necessita ser ajudada, protegida i potenciada per tots i especialment per les administracions públiques.

En aquest temps encara de greus conseqüències de la crisi econòmica per a moltíssimes persones i famílies, l'acció social de l'Església a Catalunya, realitzada per Càritas, parròquies, congregacions religioses i institucions eclesials presta una bona

atenció material i espiritual als qui es troben en situació de pobresa, treballant en la resolució dels problemes més urgents, com l'atenció als afectats pels desnonaments, als joves que no tenen ni el primer treball i als qui sofreixen per la manca de feina, de vivenda i d'autoestima, etc.

El servei més important que l'Església ha d'oferir a la societat és l'anunci de l'Evangeli, comunicant la Bona Nova a tothom i preferentment als pobres, evangelització que té en compte les necessitats espirituals i materials de les persones. Ja en l'Església dels primers segles era essencial exercir la caritat organitzada. L'emperador Julià, l'apòstata, en el segle IV, decidí restaurar el paganisme, l'antiga religió romana, però també volgué reformar-lo. En aquesta perspectiva es va inspirar àmpliament en el cristianisme, i escrivia en una de les seves cartes que l'únic aspecte que l'impresionava del cristianisme era l'activitat caritativa de l'Església. Aquesta activitat és constitutiva de la missió de l'Església.

La crisi econòmica i financera ha tingut una causa important: la crisi de valors i de fe. Quan l'home abandona Déu, es perd a ell mateix. Quan les persones volen construir una societat sense Déu, acaben deshumanitzant-se, perquè obliden la gran pregunta de Déu a Caim: «¿Què n'has fet del teu germà?» (Gn 4,9). També són essencials els valors de l'honestedat i de la transparència en tots els ciutadans i especialment en els que exerceixen un servei públic.

Cercar el bé de les persones, la tutela i promoció de la vida humana, del matrimoni i de la família, la distribució més justa dels béns atenent preferencialment els pobres i necessitats, és una tasca qualificada dels qui viuen i exerceixen la vocació política. En aquesta seu institucional cabdal de Catalunya és pertinent posar en relleu la grandesa d'aquesta vocació i activitat. El Papa Pius XI, el Papa de l'Acció Catòlica, afirmà que «res, fora de la religió, pot ser superior al terreny d'allò que és la política, que fa referència als interessos de tota la societat i que, des d'aquesta perspectiva, és el domini per excel·lència de la forma més àmplia de la caritat, la caritat política». El compromís polític viscut amb esperit de servei ha estat qualificat com una «dura escola de perfecció» i com un «exigent exercici de virtut». Benet XVI i Francesc coincideixen en afirmar que l'ordre just de la societat i de l'Estat és una tasca principal de la política.

Hem d'aprofitar els signes que viu la nostra societat catalana per construir un país fraterne i pacífic. L'obsequi de la rosa i del llibre amb motiu de la festa de Sant Jordi, és tot un signe del nostre poble que vol respectar i estimar les persones i vol conèixer cada dia més la veritat, conscients que el coneixement de la veritat ens fa lliures i ens ajuda a assumir els nostres compromisos per la construcció del nostre poble. Sant Jordi i Mare de Déu de Montserrat, els nostres estimats patrons, pregueu per nosaltres. Amen.

Sessió acadèmica d'homenatge al beat Ramon Llull

Barcelona, 26 d'abril de 2016. L'Església catalana va celebrar ahir a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona un acte d'homenatge al beat Ramon Llull, en motiu del VII centenari de la seva mort (1316-2016), al qual van assistir els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense, encapçalats pels arquebisbes Joan Josep Omella (Barcelona), Jaume Pujol (Tarragona) i Joan Enric Vives (Urgell), a més del bisbe de Mallorca, Xavier Salinas. També van assistir a l'acte, organitzat per l'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP), el bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Agustí Cortés; el bisbe de Vic, Romà Casanova; i el de Solsona, Xavier Novell.

La ponència que va obrir la sessió acadèmica va ser la del Dr. Josep Perarnau, que portava per títol: *La història personal i col·lectiva del beat Ramon Llull*; a continuació, el Dr. Carles Llinàs va parlar de *L'Art com a mitjà de descoberta de la veritat*; tot seguit, el Dr. Jordi Gayà va impartir la ponència *La teologia del beat Ramon Llull, al servei de la missió*. La catedràtica de la UB i directora del Centre de Documentació Ramon Llull, Dra. Lola Badia, va pronunciar la ponència *Llull, pioner en l'ús escrit de la llengua catalana. L'expressió literària*; tot seguit, la Dra. Miquela Sacarés (Universitat de les Illes Balears) va parlar de *La santedat del beat Ramon Llull en l'art i la pietat popular*. El postulador de la causa de canonització de Llull, Dr. Gabriel Ramis, va explicar en quin punt es troba *El procés vers el reconeixement de les virtuts del beat*. La darrera ponència de la sessió va anar a càrrec del rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, Dr. Armand Puig, que va titular *L'actualitat de la figura del beat Ramon Llull*. Van tancar l'acte el bisbe de Mallorca, Xavier Salinas, i l'arquebisbe de Barcelona i Gran Cancellier de l'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP), Joan-Josep Omella.

Dra. Lola Badia: *Llull, pioner en l'ús escrit de la llengua catalana. L'expressió literària*

La Dra. Lola Badia, en la seva ponència *Llull, pioner en l'ús escrit de la llengua catalana. L'expressió literària*, va explicar que «Ramon Llull tenia una capacitat de treball, de pensament abstracte i de disposició per a les experiències de caràcter espiritual i místic superior a la mitjana de la gent. L'instrument de què disposava per difondre els fruits del seu talent i per fer efectiu l'impuls de caritat amb els infidels va ser, sobretot, l'escriptura —va dir la Dra. Badia—. La seva intervenció la va centrar, doncs, en aquesta faceta de la seva personalitat: «l'extraordinària capacitat de Ramon Llull per a l'escriptura».

«Cal recordar —va argumentar— que abans de la il·luminació de Randa del 1274, quan encara no havia perfilat el cor metodològic del seu sistema, l'Art, va escriure el

Llibre de contemplació en Déu, en català, una llengua que no disposava de cap mena de tradició com a vehicle per a l'expressió de productes d'alta cultura. És un llibre llarg com quatre vegades el *Quixot*, redactat en una prosa perfectament elaborada. Les altres prop de dues-centes seixanta obres de Llull toquen tots el gènere coneguts als segles XIII-XIV i estan pensades per a públics diferenciats. Quan va caldre expressar-se en llatí, que era la llengua global del moment, Llull ho va saber fer, com també havia sabut aprendre àrab per poder entrar en contacte amb el grup més nombrós d'infidels que volia atreure al cristianisme amb la seva Art de calcular racionalment la veritat».

Dr. Armand Puig: *L'actualitat de la figura del Beat Ramon Llull*

Per la seva banda, el Dr. Armand Puig, rector de l'AUSP, durant la ponència *L'actualitat de la figura del beat Ramon Llull*, va dir que «el beat Ramon Llull és un dels antics més moderns o, si es vol, un dels moderns més antics». «Em pregunto —va continuar— per la modernitat de Ramon Llull, és a dir, per l'actualitat del seu pensament i del seu mestratge en el context social i eclesial actual. Tres són les paraules que podrien definir-los: la missió com a projecte, el diàleg com a mètode i l'harmonia entre fe i raó com a línia mestra del seu pensament. Llull pensa que tots han de poder tenir accés a la revelació del Déu trinitari que s'ha encarnat en Jesucrist. Llull empra el diàleg amb els teòlegs islàmics i fa ús d'una argumentació racional convincent que pugui mostrar el camí vers la fe cristiana. Finalment, Llull no separa ni contrapesa fe cristiana i raó humana; ans al contrari, pensa que la raó pot ser un camí cap a la fe, gràcies a la raonabilitat —*rationabile obsequium*— de l'acte de fe».

Intervencions del bisbe de Mallorca i de l'arquebisbe de Barcelona

Les dues darreres intervencions van ser del bisbe de Mallorca, Xavier Salinas, i de l'arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella. Mons. Salinas va posar de relleu la importància de Llull en aquest moment actual amb l'islam: «el seu llegat pot ser un gran consell». «El Sant Pare va fer referència al beat Ramon Llull perquè pot mostrar molt en aquest moment de diàleg amb l'islam, i cal una actitud com la del beat», va dir. Segons el bisbe de Mallorca, Llull «ens mostra el camí de recerca de la veritat, que té la pretensió de poder il·luminar l'altre», i ho fa «no per imposició, sinó per mostrar la veritat en si mateixa». Mons. Salinas va destacar aquesta concordança entre el llegat de Llull i el pontificat del Papa Francesc, qui «ha acollit amb estimació la figura de Ramon Llull i tots els sants que ell ha canonitzat en el temps que porta són figures cabdals que busquen l'actitud de la seva proposta del pontificat».

Finalment, l'arquebisbe de Barcelona va insistir en la clau de l'actitud de Llull, que resideix en la missió que va dur a terme, la qual «hauria de servir de consell per a tot religiós que vulgui evangelitzar».

Activitats pastorals del Sr. Arquebisbe i del Sr. Bisbe auxiliar

Durant el mes d'abril, Mons. Joan Josep Omella va realitzar sobretot aquestes activitats.

Visita a la comunitat islàmica del Clot

—El Sr. Arquebisbe, acompanyat del Sr. Bisbe auxiliar, Mons. Sebastià Taltavull, i de Mons. Michael L. Fitzgerald, ex nunci apostòlic a Egipte i antic membre dels Pares Blancs, varen visitar el divendres dia 1 d'abril a la tarda l'oratori del Centre Cultural Islàmic Català (CCIC) del barri del Clot, on van ser rebuts per l'imam Salim Benamara i per altres dirigents del Centre, convidats per la comunitat islàmica de Barcelona. Els invitats varen visitar les instal·lacions del Centre. Van entrar a la biblioteca, on l'arquebisbe va fullejar alguns llibres i van entrar al lloc de culte. Descalçats, com a senyal de respecte, van baixar a l'oratori, on hi acudeixen cada dia membres de la comunitats islàmica a fer les seves pregàries, i varen visitar les diverses instal·lacions del Centre.

L'arquebisbe va agrair l'hospitalitat i va destacar el propòsit de mantenir unes bones relacions entre les dues religions. «L'hospitalitat és una de les columnes de la fe islàmica. A la fe cristiana també tenim aquesta hospitalitat, tant important en la paràbola del bon samarità». Mons. Omella va destacar com ara més que mai, en la situació que envolta la societat, «hem de buscar tot allò que ens uneixi i no allò que ens divideixi». I va afegir: «Tant de bo siguem ponts d'unió i comunió entre tots». També va remarcar que «no podem posar-ho tot al mateix sac, i una cosa són els terroristes i una altra cosa la religió islàmica, i viure aquesta fraternitat en el món és molt important, i uns ho volen viure i els altres també», va dir.

L'imam Benamara va reafirmar la voluntat de les religions de treballar per la pau i va donar un obsequi a l'arquebisbe, com a record de la seva visita. Després li va demanar que firmés en el llibre d'honor del Centre. Un cop escrites, l'imam va llegir les paraules de l'arquebisbe a tots els presents. Les paraules escrites per l'arquebisbe foren aquestes: «Visito con gozo esta mezquita y a todos los hermanos de esta comunidad islàmica de Barcelona y Cataluña. Agradezco su hospitalidad y pido para todos la bendición 'baraka' de Dios para todos. Que Dios llegue a todos los corazones y seamos todos instrumentos de paz».

Es va compartir una copa i unes pastes típiques com a final d'una trobada fraternal. L'arquebisbe Joan Josep, en unes declaracions al final de la trobada, va dir: «Una vegada s'obre la porta d'una casa, com es diu a Catalunya, aquesta porta queda oberta per sempre».

Un llibre sobre les parelles mixtes islamocristianes

—Aquell mateix divendres, 1 d'abril, al matí, a l'aula magna del Seminari Conciliar de Barcelona, el Sr. Arquebisbe va presidir la presentació del llibre *Les parelles mixtes islamocristianes: un amor transgressor que posa a prova prejudicis i fronteres*, d'Ahmed Benallal i Jordi Giró, membres del GRIC-Barcelona, editat per Claret. Varen intervenir en aquest acte el Sr. Arquebisbe, Joan Josep Omella; Mons. Michael L. Fitzgerald, ex nunci apostòlic a Egipte; Enric Vendrell, director general d'Afers Religiosos; Mn. Manuel Claret, delegat de Pastoral Familiar de la nostra Arxidiòcesi; Mímun Jalich, president de la Unió de Comunitats Islàmiques de Catalunya; el P. Ignasi Ricart, missioner claretià i dirigent d'Editorial Claret; i Ahmed Benallal, del Grup de Recerca Islamocristiana (GRIC) de Barcelona. Mons. Omella pronuncià unes paraules, al final de l'acte, invitant a «escollar, respectar i acceptar les diferències per salvar les dificultats».

Mons. Michael Fitzgerald, ex president del Consell Pontifici per al Diàleg Interreligiós, el dia 31 de març de 2016, pronuncià una conferència a la seu de la Fundació Joan Maragall sobre «Les plus beaux noms de Dieu dans le dialogue islamo-chrétien». Va presentar la sessió Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de la nostra arxidiòcesi.

Acte de solidaritat amb els cristians del Pakistan

El diumenge dia 3, Mons. Sebastià Taltavull presidí una missa a la parròquia de Santa Anna, a la que hi varen assistir molts membres de la comunitat pakistanesa de Barcelona, en record i sufragi per totes les víctimes de l'atemptat de Lahore el diumenge de Pasqua.

«En temps de persecució —va dir el Bisbe auxiliar— la fe és més autèntica, es viu amb més risc, però amb valentia i amb la força que rebem de Déu, sobretot a l'hora d'enfrontar-nos a qualsevol oferta de claudicació que se'ns 'presenti». També es va pregar per tots els cristians perseguits. Entre els presents hi havia el director d'Afers Religiosos de la Generalitat, Enric Vendrell; el director de Càritas Diocesana de Barcelona, Salvador Busquets, amb la coordinadora del Servei d'Ajuda als Refugiats de Càritas, Joana Martín, així com la representant a Catalunya de l'Ajuda a l'Església Necessitada, Ariadna Blanco.

Busquets va pronunciar unes paraules per agrair el suport dels presents i va informar que tothom pot col·laborar en l'ajut als refugiats que estan arribant a Catalunya. Ariadna Blanco, per la seva part, recordà els milers de cristians que són perseguits i assassinats cada any a països com Nigèria, República Centreafricana, Iemen, Sudan i altres.

En acabar la missa i els parlaments, membres de la comunitat cristiana pakistanesa varen interpretar un cant pasqual en urdu, per agrair la solidaritat dels cristians de Catalunya amb els cristians del Pakistan.

—Dilluns dia 4, reunió del Consell Episcopal amb Mons. Sebastià Taltavull i els altres membre de dit Consell.

—Dimarts dia 5, a les 12h. visita a l'arxiprestat de Sarrià. A les 19h, presideix l'acte de presentació del llibre del P. Francesc Riu i un equip de col·laboradors, *Carta del Papa Francesc. Ecologia integral*, al Seminari Conciliar.

—Dimecres dia 6, a les 8h. Reunió ordinària de la Congregació dels Bisbes, al Vaticà. A les 19h, trobada amb el Col·legi Diaconal de Barcelona, al Seminari Conciliar.

Visita al Sr. President de la Generalitat, Carles Puigdemont

—El dimecres dia 6 a la tarda el Sr. Arquebisbe va fer la primera visita institucional al president de la Generalitat, Sr. Carles Puigdemont. En aquesta visita, que tingué una hora de duració, Mons. Omella va estar acompanyat pel bisbe auxiliar, Mons. Sebastià Taltavull. El dia 1 d'abril el Sr. Arquebisbe va coincidir amb el president de la Generalitat en la inauguració de l'ampliació de la residència i centre de dia de la fundació privada Llegat Roca i Pi, a Badalona. Anteriorment varen participar tots dos, amb altres, a la plaça de Sant Jaume, en el minut de silenci per les víctimes de l'atemptat de Brussel·les.

—Dijous dia 7, a les 12h. Visita a l'arxiprestat de Sant Josep Oriol. A les 19h, administra el sagrament de la Confirmació a alumnes del Col·legi Canigó, a l'església de Montalegre.

—Divendres dia 8, a les 19.30h., Celebració de Vespres i Eucaristia a la casa provincial de les Dominiques de la Presentació.

—Dissabte dia 9, a les 13h., celebració de l'Eucaristia en la XXIII Trobada d'Escollans, al Seminari Conciliar. A les 16.30h., Eucaristia per als participants a les X Jornades de Mestres i Professors de Religió Catòlica, al Seminari Conciliar.

—Diumenge dia 10, a les 12h., administració del sagrament de la Confirmació a la parròquia de l'Esperit Sant. També va celebrar l'eucaristia per als participants en la X Jornada de Mestres i Professors de religió de les diòcesis catalanes al col·legi La Salle Bonanova.

—El dilluns dia 11 participà, amb els altres bisbes de les diòcesis catalanes a la Trobada del clergat català Vic, amb motiu del centenari de la mort del bisbe Josep Torras i Bages.

—El dimarts dia 12, acompanyat pel Sr. Bisbe auxiliar, va fer una visita institucional a la alcaldessa de Barcelona, Ada Colau. L'entrevista es va perllongar per espai de més d'una hora.

—El dimecres dia 13 presidí, a l'aula magna del Seminari Conciliar, l'acte de presentació de l'exhortació postsinodal del papa Francesc *Amoris laetitia*.

—Del 18 al 22 d'abril assistí a l'assemblea plenària de la CEE celebrada a Madrid. El dia 23. festa de Sant Jordi, presidí l'eucaristia celebrada a la capella de Sant Jordi, al Palau de la Generalitat i va fer la tradicional benedicció de les roses.

—El dilluns 25 d'abril (12h), presidí la trobada amb Càritas Catalunya i la Fundació Centre Català de Solidaritat (CECAS).

—Dimarts 26 d'abril (17h) visita al centre obert Torre Baró, de Càritas. A les 22h, presidí la tradicional Vetlla de Santa Maria a Montserrat, amb l'assistència de molts joves.

—Dijous 28 d'abril, (8 h) assistí a la reunió ordinària de la Congregació dels Bisbes al Vaticà.

—Dissabte dia 30 d'abril (19.45h.), confirmacions a la parròquia de Santa Eulàlia de Provençana, a l'Hospitalet de Llobregat.

Informació

Ja estan obertes les inscripcions per a les colònies i casals d'estiu de la Fundació Pere Tarrés

Un any més, la Fundació Pere Tarrés obre el període d'inscripció per a les activitats d'estiu a les famílies que vulguin inscriure els seus fills i filles a través del web de la Fundació Pere Tarrés.

Amb el lema «**L'Estiu. Vacances per créixer**», la Fundació Pere Tarrés i els seus centres d'esplai federats han preparat més de 400 activitats per tal que infants i joves gaudeixin d'un temps de lleure de qualitat. Es tracta d'una oportunitat única per experimentar valors responent, també, a la necessitat de conciliar la vida familiar i laboral. Gràcies a les activitats, els nens i nenes aprenen a conviure, desenvolupen l'autonomia personal i amplien els seus coneixements.

El moment de culminar la feina feta durant el curs als centres d'esplai

L'inici de les activitats d'estiu també suposa el moment de la culminació de la feina realitzada durant els curss pels centres d'esplai, generalment els dissabtes a la tarda. Durant els mesos d'estiu, els centres d'esplai federats al Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans de la Fundació Pere Tarrés (MCECC) realitzaran més de 300 activitats d'estiu gràcies al suport majoritàriament de monitors i monitores voluntaris, joves que dediquen una part del seu temps a educar a infants i joves per contribuir en el seu creixement i desenvolupament com a persones.

Entre les propostes dels centres d'esplai, les colònies són l'activitat més destacada però també es faran casals, campaments i rutes. Unes propostes que s'han preparat amb mesos d'antelació i que posen de manifest el treball en equip d'aquests joves i també la voluntat de consolidar el grup d'esplai com un espai inclusiu.

Principals novetats: colònies per aprendre a cuinar i musicals

Per aquells que vulguin millorar els seus tècniques culinàries i practicar anglès al mateix temps, la Fundació Pere Tarrés organitza del 17 al 23 de juliol les **colònies «Cuina & English»** a la casa de colònies de La Ruca (Bages). Adreçades a infants i adolescents de 8 a 14 anys, els participants combinaran tallers de cuina de la Fundació Alicia, que es realitzaran a Món San Benet, per millorar la seva tècnica i aprendre'n de noves, activitats de lleure i esports d'aventura utilitzant sempre l'anglès com a llengua vehicular.

A banda de les colònies en anglès, les colònies artístiques són una de les propostes que més acceptació té per part dels infants i adolescents. Per aquest motiu, la Fundació Pere Tarrés suma aquest any una nova proposta: les **colònies musicals** a La Conreria. Del 10 al 17 de juliol i per a infants i adolescents de 8 a 16 anys, en aquestes colònies els participants combinaran la pràctica de diferents estils musicals amb mestres de l'Escola de Músics i l'Escola de Música Juan Pedro Carrero (tots músics professionals) amb activitats de lleure i esports d'aventura.

Per als qui els agradi ballar, del 3 al 10 de juliol La Conreria acollirà les **colònies de ball** on els participants aprendran diferents coreografies que representaran l'últim dia de colònies davant dels seus familiars.

Del 17 al 30 de juliol serà el torn per les **colònies de teatre**, també a la casa de colònies de La Conreria, una proposta que s'ha consolidat com una de les que més agraden als seus participants. Adreçada a adolescents entre 10 i 16 anys, en aquestes colònies desenvoluparan el procés de creació d'una obra de teatre des del principi (amb la creació del guió) fins a la representació final davant dels seus familiars. En mig, aprendran a fer el vestuari, els decorats i aprendran tècniques per millorar l'expressió corporal, la modulació de la veu i la improvisació. Tot això combinat amb activitats de lleure i la pràctica d'esports d'aventura.

L'èxit de les colònies d'anglès i esportives

L'estiu és una època immillorable per practicar esports a l'aire lliure, així com per aprendre un altre idioma de manera divertida i lúdica. Entre totes les activitats que cada estiu ofereix la Fundació Pere Tarrés, les colònies de teatre i ball, les esportives i les d'anglès, són les que desperten més interès entre les famílies. En canvi, *Menorca en bicicleta* i *Disseny de videojocs* són les que desperten l'interès entre els joves de 13 a 17 anys.

Un any més i gràcies a la gran demanda de l'estiu passat, la Fundació Pere Tarrés ha ampliat la seva oferta de **colònies temàtiques que es faran amb l'anglès com a llengua vehicular: esports aquàtics, esports d'aventura i hípica**.

Altres opcions per escollir

—Per segon any consecutiu, la Fundació Pere Tarrés organitza **Les meves primeres colònies**, una estada de cinc dies (del 25 al 29 de juliol) a la casa de colònies Artur Martorell de Calafell adreçada a infants de 5 a 8 anys amb activitats adaptades a la seva edat (estones de descans, menjars, durada dels jocs, excursions i hora d'anar a dormir). A través de les aventures que els proposarà el Pirata Tim, els més petits podran descobrir el medi marí, banyar-se a la piscina i fer jocs de nit.

—La tecnologia i les seves aplicacions continuen sent un dels temes que més motiva als adolescents. Per això la Fundació Pere Tarrés torna a realitzar les **Colònies de robòtica** on a través de petits reptes diaris els nois i noies que hi participin hauran d'utilitzar la tecnologia per resoldre petits reptes i treballar en equip. Amb la col·laboració de monitors especialitzats, els participants combinaran tres hores de taller diari on hauran d'assumir diferents rols durant la seva estada amb activitats de lleure i esports d'aventura.

—Una any més, la fundació Pere Tarrés organitza les colònies **Game Designer**, on els participants **combinaran activitats de lleure amb un taller pràctic de disseny de videojocs** amb monitors especialitzats de l'Escola de Noves Tecnologies Interactives, ENTI, de la Universitat de Barcelona.

—Una altra de les novetats d'enguany són les **colònies d'hípica** on els infants i adolescents aprendran a muntar a cavall i també a tenir cura d'aquests animals, aprenent a raspallar-los, ensellar-los i alimentar-los. Els més petits i menys experimentats començaran a classes bàsiques i passejades en carruatge per anar avançant a mida que agafin confiança.

—A més, la Fundació Pere Tarrés també ofereix un ampli ventall de propostes: **colònies, setmanes d'aventura, campaments, casals i rutes a peu o en bicicleta**. Totes aquestes activitats s'adrecen a infants i joves d'entre 3 i 18 anys, que poden gaudir de propostes a gairebé totes les comarques catalanes.

—I per als pares que necessitin conciliar la seva vida laboral i familiar, la Fundació Pere Tarrés organitza **els casals d'estiu** amb moltes novetats. Per primera vegada, els més petits de la casa podran escollir si volen realitzar un casal d'estiu «tradicional» on es combinen les activitats de lleure amb les sortides lúdiques i culturals o si volen fer un casal d'estiu temàtic escollint entre Lego-Robòtica, Aprenents de Xef o cultural. En aquest darrer cas podran escollir entre les propostes preparades conjuntament amb el Museu d'Arqueologia de Catalunya (MAC) o el Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB).

Per als alumnes de secundària, la Fundació Pere Tarrés ha preparat casals amb rutes per Barcelona amb diferents temàtiques: la Barcelona Romana, la Barcelona de l'Edat Mitjana i la Barcelona Modernista.

—Per quart any consecutiu es realitzarà el **Campus lúdic-esportiu al Club Natació Montjuïc**, per infants de 3 a 17 anys, en què gaudiran d'esports com la natació, waterpolo, tennis, pàdel, frontó, bàdminton, futbol 7, golf i tennis taula amb la realització de sortides i activitats de lleure.

—Enguany, la Fundació Pere Tarrés tornarà a **obrir les seves cases de colònies a tota la família durant els mesos de juliol i agost**, per aquells pares i mares que vulguin compartir amb els seus fills uns dies de vacances participant en activitats de lleure, aprenent, divertint-se i gaudint de l'entorn natural i de la relació amb altres famílies. Aquesta opció de vacances educatives s'està consolidant cada cop més entre els pares i mares que no volen renunciar a realitzar uns dies de descans a preus assequibles per a tota la família i que confien en el projecte pedagògic de la Fundació Pere Tarrés.

Activitats valorades per pares i fills

Segons els resultats de l'enquesta de valoració que la Fundació Pere Tarrés va fer durant l'estiu anterior, el 54,5% dels pares apunta als seus fills i filles a les activitats d'estiu perquè volen que aquests comparteixin les seves vacances amb altres nens i nenes de la seva mateixa edat, el 31,8% perquè als seus fills els agrada passar uns dies fora de casa i només un 13,6% ho fa per temes de conciliació. Aquestes dades demostren la confiança que els pares i mares tenen en els beneficis de l'educació en el lleure per al creixement dels seus fills, valorant especialment la relació amb altres infants de la mateixa edat, l'autonomia i la relació amb la natura. L'equip de monitors/es també ha estat àmpliament valorat en aquestes enquestes.

Diferents alternatives davant la situació econòmica

Difícilment la Fundació Pere Tarrés pot distanciar-se del context de crisi econòmica que ens envolta. **Durant l'estiu anterior, es van becar 4.034 infants de famílies amb dificultats socioeconòmiques que van participar en 8.974 activitats de lleure.** Una xifra que ha augmentat un 345% en els darrers sis anys. Totes les sol·licituds rebudes l'any passat van poder ser acceptades, atorgant ajuts per un import de 991.646,33€, gràcies al suport de diverses entitats i institucions i també de les aportacions de la campanya de **recaptació de fons de la Fundació Pere Tarrés** «Ajuda'ls a créixer».. La Fundació Pere Tarrés preveu que aquest any la demanda augmentarà i, per això, vol garantir amb aquesta gran campanya que el major nombre d'infants i joves puguin continuar gaudint dels beneficis de l'educació en el lleure.

I és que malgrat les dificultats econòmiques, les activitats de lleure a l'estiu continuen sent un recurs molt important per a les famílies. Tenint en compte que el pressupost familiar per aquestes activitats serà limitat, la Fundació Pere Tarrés ha adaptat la seva proposta amb diverses modalitats (mantenint els preus de l'any anterior, descomptes per a entitats, reduint la durada dels torns de les colònies o dissenyant activitats més econòmiques).

Com a entitat de lleure més gran de Catalunya, la Fundació Pere Tarrés recomana a les famílies que la **tria de les activitats** es faci seguint criteris de qualitat i ajustant-se

als objectius que s'esperen d'aquesta experiència. En aquest sentit, ha elaborat un **decàleg per orientar als pares i mares** en aquesta tria.

Per més informació, gestionar entrevistes o reportatges o il·lustrar les vostres informacions us podeu adreçar a:

Isabel Vergara, Nati Pareja i Montse Dalmau
Departament de Comunicació
Tel.: 93 430 16 06 / Mòbil: 669 84 41 75 / 660 07 34 34
premsa@peretarres.org

«Pastura les meves ovelles» (Jn 21.16). Miscel·lània d'homenatge al cardenal Lluís Martínez Sistach. Ateneu Universitari Sant Pacià. Barcelona 2015, 984 pags.

Ens plau deixar constància de la publicació d'aquesta voluminosa i valuosa miscel·lània en homenatge al cardenal Lluís Martínez Sistach, amb motiu de passar a la condició d'arquebisbe emèrit de Barcelona, la ciutat on nasqué l'any 1937.

Presenten i ofereixen la miscel·lània les principals autoritats acadèmiques de les institucions acadèmiques integrades en l'Ateneu Pontifici Sant Pacià, creat precisament per iniciativa del cardenal Martínez Sistach. Són aquestes: el Dr. Armand Puig i Tàrrach, rector; el Dr. Ramon Cors i Blay, vicerector; el Dr. Santiago Bueno i Salinas, vicerector; el llicenciat Sergi Gordo i Rodríguez, secretari general; el Dr. Joan Planelles i Barnosell, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya; el Dr. Jaume Aymar i Ragolta, degà de la Facultat de Filosofia de Catalunya, i el Dr. David Abadías i Aurín, coordinador acadèmic de la Facultat Antoni Gaudí d'Història, Arqueologia i Arts Cristianes.

Els signants subratllen quatre projectes pastorals del Sr. Cardenal «que s'han caracteritzat per la seva projecció alhora eclesial i ciutadana». En primer lloc, l'acabament de la nau de la basílica de la Sagrada Família i la gran cerimònia de la dedicació de la gran catedral d'Europa pel papa Benet XVI el 7 de novembre de l'any 2010. En segon lloc, la celebració de l'exitosa versió barcelonina de l'Atri dels Gentils, amb el lema «Art, Bellesa i Transcendència», el mes de maig de 2012. En tercer lloc, l'innovador Congrés Internacional de les Grans Ciutats. I, darrerament, la creació de l'Ateneu universitari Sant Pacià.

«Aquest Ateneu —diuen els autors de la presentació—, com a centre acadèmic superior de l'Església catòlica, integra fins a dotze institucions acadèmiques escampades

entre Catalunya i Mallorca, i incorpora el gran tresor religiós i cultural de l'humanisme cristià que ha configurat Europa i li ha donat una ànima. El pensament i les arts, la història i el patrimoni cultural es donen la mà en l'Ateneu Sant Pacià, que resta un projecte feliçment acomplert del pas del cardenal Lluís Martínez Sistach per la seu barcelonina. És de justícia retre homenatge al Sr. Cardenal per la seva lucidesa i tenacitat a l'hora de promoure aquesta institució, que donarà grans fruits a la nostra Església. I els sotasignants volem manifestar-ho amb aquesta solemne Miscel·lània que és expressió d'afecte sentit i de sincer agraïment».

La bibliografia i les semblances biogràfiques del Sr. Cardenal

El llibre s'obre amb un *curriculum vitae* i amb una bibliografia del cardenal Martínez Sistach, que té un clar valor documental, ja que, segons el nostre coneixement, no s'havia fet, tan completa, fins ara. Inclou 24 llibres, comptant-hi les traduccions, i encara resta incompleta... Les seves cartes pastorals, conferències, ponències i articles totalitzen les 162 entrades. «Una vida al servei de l'Església és el títol del parlament del Dr. Armand Puig Tàrrach, en l'acte de l'oferiment de la Miscel·lània al cardenal, acte que es va celebrar a l'aula magna de l'Ateneu Sant Pacià.

«El padre Gallifa y dos condenas: el garrote en 1809 y hoy desmemoria y olvido», por el P. Jordi Cassà i Vallès. Edición: Clérigos Regulares Teatinos. Barcelona, 2010. 308 pags.

Las personas que transitan por la plaza Garriga i Bachs, junto a la puerta de Santa Eulàlia de la catedral de Barcelona, quizá al pasar, si se encaminan hacia la plaza de Sant Jaume, dirijan un momento su mirada hacia un grupo escultórico que les queda a mano derecha. El grupo es de muy buena calidad, como obra que es de Josep Llimona, pero es posible que no sepan quienes son los protagonistas de este monumento ciudadano.

Si el visitante o el turista pregunta al guía, o si consulta al «guía» electrónico, seguramente recibirá esta respuesta: «Monumento a los mártires de la independencia». El libro que presentamos responde de forma exhaustiva a esta posible pregunta, ofreciéndonos el contexto social de aquel acontecimiento y la vida de uno de los representados en el grupo escultórico: el padre Gallifa.

El sacerdote y reconocido historiador Dr. Ramon Corts i Blay, vicerector del Ateneu Universitari Sant Pacià, ha escrito un prólogo muy elogioso para este libro, prólogo que comienza con estas palabras. «El libro del sacerdote teatino Jordi Cassà i Vallès empieza ya sugestionándonos por el título que lleva: *El padre Gallifa y dos condenas*. Son éstas las

dos condenas: la que se llevó a cabo con el garrote vil —suplicio con que fue ajusticiado el religioso teatino en 1809— y la otra condena es la desmemoria y el olvido».

«Nos encontramos —añade el doctor Corts i Blay— ante un estudio de gran rigor histórico, sacado en gran parte de fuentes seguras y algunas veces inéditas. Lo mismo puede decirse de su extensa y variada bibliografía, ya sea histórica, ya sea filosófica y teológica». De hecho, el libro es la síntesis de la tesis doctoral del autor, presentada el año 2000 en el Departamento de Sociología de la Facultad de Ciencias Políticas y Sociología de la Universidad Autónoma de Barcelona. Es la obra de alguien que —como dice también el doctor Corts— «domina la historia que narra, y es obra también de quien conoce bien la teología y es un buen conocedor de la filosofía, de la clásica y de la contemporánea. Decimos historiador, aunque se le note el gusto por los análisis sociales».

Deseamos subrayar asimismo que es una obra de mucho interés también para la historia de nuestra archidiócesis de Barcelona y para descubrir la aportación a nuestra historia diocesana de los Clérigos Regulares Teatinos, a los que pertenecía el padre Gallifa y a los pertenece el autor de este libro. El libro hace honor en especial a la trayectoria de la «Casa de Sant Gaietà» de Barcelona y a la presencia de los Teatinos en la Ciudad Condal.

La obra, en este aspecto, aspira a realizar una doble función. En primer lugar, honrar la figura del sacerdote teatino, de la casa de los Teatinos de nuestra ciudad, padre Joan Gallifa i Arqués (1755-1809), cuya vida estuvo implicada en el conflicto con los franceses, invasores de la ciudad, y en el llamado «Complot de la Ascensión», el 11 de mayo de 1809 que terminó con la ejecución del religioso teatino y de otros ciudadanos en la Ciudadela.

«En suma —como dice el doctor Corts en el prólogo—, estamos ante un trabajo científico, de amplia visión crítica e iluminador sobre la persona del padre Gallifa y la Barcelona napoleónica. El padre Cassà puede estar seguro de que con su estudio hace justicia a su hermano de religión y nos azuza la memoria y el recuerdo de los que desde su fe, su concepción de patria y de fidelidad dinástica ofrecieron sus vidas». Felicitamos al autor por su valioso trabajo.- J.P.

La Comunitat de Sant'Egidio presenta una nova edició de la guia per a persones que viuen al carrer

Dels 96 centres d'acollida i orientació, 62 són parròquies

La Comunitat de Sant'Egidio va presentar en un acte celebrat a la capella de Sant Llàtzer, la nova edició de la guia *On menjar, dormir, rentar-se*, que alguns anomenen la «*guia Michelin dels pobres*». Aquesta és la dotzena edició d'aquesta guia i, com cada

any, vol servir de «brúixola a les persones que viuen al carrer perquè puguin disposar d'adreces útils per moure's per la ciutat», va afirmar Jaume Castro, responsable de la Comunitat de Sant'Egidio a Barcelona.

Aquesta guia s'elabora gràcies a l'experiència i a la tasca solidària dels membres de la Comunitat de Sant'Egidio que treballen amb els sense sostre de la Ciutat Comtal amb la col·laboració d'un centenar de voluntaris.

Se n'han imprès 2.500 exemplars que són distribuïts gratuïtament a persones necessitades i a associacions i serveis públics que s'ocupen dels sense sostre. La guia consta de 224 pàgines, 12 seccions i més de 550 adreces. Així mateix, inclou informació sobre empadronament, assistència sanitària, formació professional, pensions i prestacions, etc. Dels 96 centres d'acollida i orientació, 62 són parròquies.

Segons dades de l'últim informe de la Xarxa d'Atenció a Persones Sense Llar, a l'any 2015 hi havia a Barcelona 2.799 persones sense llar. La majoria són homes (90%), un 30% tenen la nacionalitat espanyola i un 28% provenen de països no comunitaris. «Són moltes i diverses les circumstàncies que fan que una persona visqui al carrer, però potser la soletat és la mare de totes les pobreses. Cal assenyalar que darrere de les estadístiques hi ha persones amb nom i cognom», va comentar Jaume Castro.

Raquel Sancho, coordinadora del servei d'Amics del Carrer, de la Comunitat de Sant'Egidio, va explicar que un dels serveis que ofereix aquesta Comunitat és el sopar itinerant. Cada setmana els voluntaris es distribueixen en petits grups per anar a trobar els sense sostre als diversos llocs (estacions, caixers automàtics...) on s'arreceren per passar-hi la nit. L'ajuda consisteix bàsicament en menjar calent, begudes calentes i flassades. Al llarg de l'any es van repartir un total de 13.250 sopars i 500 mantes i sacs. Els motius que provoquen la crítica situació dels sense sostre són desnonaments, pèrdua de feina i problemes familiars, va explicar Raquel Sancho.

Per la seva banda, David Coromina, coordinador del centre d'acollida Casa de Sant Llàtzer, de la mateixa Comunitat, va recordar que «nosaltres proporcionem la primera acollida, que és fonamental. Els escoltem, els orientem i els reconfortem. Intentem respondre a les necessitats bàsiques dels sense sostre i retornar-los a la dignitat. Cada setmana atenem unes cent persones que viuen al carrer.»

Concessió de la Creu de Sant Jordi a persones i institucions de l'Església

La religiosa Victòria Molins, la Fundació Pere Tarrés, els Lluïsos d'Horta i la Sala Cabanyes de Mataró, entre els guardonats aquest any

El Govern de la Generalitat ha distingit aquest any amb la Creu de Sant Jordi 27 personalitats i 13 entitats que han destacat pels serveis prestats a la nostra societat. Molt probablement entre els guardonats hi ha persones que han fet aquest servei a la nostra societat des de l'esperit cristià. Tanmateix, en aquesta informació remarquem el nom de les persones i les institucions més clarament vinculades amb l'Església catòlica.

En aquest sentit, destaquen els noms de Maria Victòria Molins i, entre les institucions, la Fundació Pere Tarrés, els Lluïsos d'Horta i la Sala Cabanyes del Centre Catòlic de Mataró.

A la religiosa teresiana Maria Victòria Molins se li atorga la Creu de Sant Jordi «pel seu compromís amb les persones més desfavorides».

Com a entitat, a la Fundació Pere Tarrés se li atorga per la seva acció social i educativa, «pel conjunt del seu treball en el foment de l'educació en el temps lliure, el voluntariat, la millora de la intervenció social i l'enfortiment del teixit associatiu».

El mateix succeeix amb els Lluïsos d'Horta, en el 150è aniversari de l'entitat: «La seva trajectòria és un exponent de la significació del moviment ateneístic català, i també de la promoció continuada de la nostra cultura a partir de l'eficàcia del moviment associatiu».

La Sala Cabanyes, de la secció teatral del Centre Catòlic de Mataró, és guardonada «en el centenari de la seva creació i de la primera representació d'*Els pastorets de Mataró*, en reconeixement al seu paper integrador i de defensa de la llengua, la cultura i les tradicions catalanes».

El religiós caputxí P. Joan Botam rep el Premi ICIP Constructors de Pau 2015

En un acte celebrat al Parlament de Catalunya el 12 d'abril de 2016, el pare Joan Botam va rebre el Premi ICIP Constructors de Pau 2015, atorgat per l'Institut Català Internacional per la Pau, en reconeixement a una llarga vida dedicada a promoure la pau en totes les instàncies de la societat i en especial en l'àmbit religiós, en les relacions ecumèniques i interreligioses. Va assistir a l'acte Mons. Joan-Enric Vives, arquebisbe-bisbe d'Urgell.

El pare Botam, que complirà 90 anys el proper 21 de setembre, ha estat vinculat a diverses iniciatives i institucions dedicades al foment de la pau i la comprensió entre els pobles i les religions. Fou el fundador del Centre Ecumènic de Catalunya, al qual segueix vinculat.

El concurs bíblic de Catalunya celebra 30 anys amb una exposició commemorativa al Vaticà

Barcelona, 10 d'abril 2016.- Amb motiu del 30 aniversari del Concurs Bíblic de Catalunya, la Federació de Cristians de Catalunya, a través de la Subfederació Grup Avant (Terrassa), ha organitzat una exposició commemorativa dels 30 anys del Concurs al Vaticà, que porta per títol «Amb Déu tot és possible». En paral·lel, els organitzadors han preparat un viatge al Vaticà obert a tothom —del 23 al 26 de maig, que són els dies que dura l'exposició—, per presentar el Concurs Bíblic al Papa i difondre'l al món.

La mostra, que és audiovisual i romandrà exposada a la Sala d'Exposicions de l'Institut Maria Santíssima Bambina del Vaticà, repassa les principals fites del certamen al llarg de la seva història. El seu principal objectiu és explicar com funciona el Concurs pas a pas i donar-lo a conèixer al Papa i al món, per aconseguir que altres països copiïn el model i el convoquin.

El Concurs Bíblic de Catalunya és el certamen educatiu de tipus bíblic més important d'Europa i del món, que va començar a celebrar-se l'any **1986**. Per ell, hi han passat més **d'1.200.000 alumnes**, de **1.000 escoles públiques i privades catalanes**; acumula prop de **5.000 guanyadors**, i s'ha celebrat ininterrompudament una vegada al curs a totes les diòcesis de Catalunya durant 30 anys.

Des dels seus inicis, el Concurs vol ser una eina evangelitzadora i ecumènica senzilla, que desperti la set de Déu als nens, adolescents i joves, perquè tots coneguin Jesucrist.

En paral·lel a l'exposició commemorativa dels 30 anys del Concurs, la Federació també ha organitzat la mostra «**Vida i situació del Procés de Canonització del Beat Pere Tarrés**», per tal de donar a conèixer la vida del metge català, en procés de canonització.

Pere Tarrés va ser entre els anys 1931 i 1936 vicepresident de l'aleshores Federació de Joves Cristians de Catalunya i un gran defensor de l'activitat evangelitzadora com a moviment de la Federació, que a la dècada dels 30 comptava amb més de 20.000 membres.

Viatge obert a tothom

El viatge al Vaticà es farà els dies 23, 24, 25 i 26 de maig, i serà presidit per l'arquebisbe de Tarragona, **Monsenyor Jaume Pujol**. Es tracta d'un viatge obert a tothom, on els assistents —que també podran acollir-se a l'**Any Jubileu de la Misericòrdia**— podran participar de totes les activitats commemoratives dels 30 anys del Concurs que s'han organitzat i fer turisme a la ciutat.

Cada dia, es pronunciarà una conferència oberta al públic sobre diversos temes religiosos, al saló d'actes de l'Institut Maria Santíssima Bambina, i el dimecres dia 25, a l'audiència pública del Papa, els organitzadors faran lliurament al Sant Pare d'una edició exclusiva de l'àlbum dels 30 anys del Concurs.

El primer i únic viatge de la Federació al Vaticà va dur-se a terme l'octubre de l'any 1933, quan el papa Pius XI va concedir un jubileu especial a tots els pelegrins que anessin a Roma per commemorar el dinovè centenari de la Redempció. Amb el títol «**Homenatge de la joventut catalana al Papa**», un total de 560 joves membres de l'aleshores Federació de Joves Cristians de Catalunya van visitar el Papa, en un pelegrinatge molt emotiu presidit pel cardenal Vidal i Barraquer.

Per a més informació:

Anna Alonso I Comunicació corporativa

comunicacio@annaalonso.com

Mòb. 669 42 26 95

Homenatge a Mn. Pere Grau a la parròquia de Les Planes de Vallvidrera

El dissabte dia 16 d'abril de 2016 al barri Les Planes de Vallvidrera i a la parròquia de la Mare de Déu de la Salut –que és la parròquia d'aquest barri— es va celebrar un homenatge a Mn. Pere Grau i Andreu que durant 48 anys fou rector d'aquesta parròquia, en la qual va realitzar una gran labor social i pastoral alhora. Els actes foren organitzats i promoguts per totes les entitats i associacions del barri de Les Planes.

Mn. Pere Grau va morir el 4 de novembre de 2015, a l'edat de 83 anys i 52 de ministeri sacerdotal. L'any 1967 fou nomenat ecònom de la parròquia de la Mare de Déu de la Salut, recentment constituïda. En fou el primer rector i la va servir amb gran entrega fins a la seva mort. També va excel·lir en la dedicació als malalts, primer a l'Hospital de Sant Pau, on també hi va treballar com a tècnic en radiologia, i després com a capellà de l'Hospital General de Catalunya.

La parròquia té una part que pertany a l'Ajuntament de Barcelona i una part que pertany a l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. En conjunt, és una barriada amb una població majoritàriament immigrada, i per aquesta raó és una barriada amb molts problemes socials, especialment greus quan ell hi va arribar com a rector. La presència de l'Església en aquest sector perifèric de la ciutat de Barcelona es va iniciar amb motiu de la darrera missió popular de la ciutat de Barcelona, l'any 1964, gràcies a la preocupació social del que era bisbe auxiliar de Barcelona, el Dr. Narcís Jubany i Arnau el qual, amb la col·laboració de l'advocat Sr. Vilaseca, va tenir cura d'obrir-hi un centre social i una escola, ja que no hi havia cap escola al barri. Mn. Pere Grau també

es va preocupar de resoldre els problemes de l'assistència sanitària, comptant amb la col·laboració de la Creu Roja.

Els actes del dia 16 d'abril en homenatge a Mn. Pere Grau varen ser impulsats per l'actual rector, Mn. David Álvarez, i varen comptar amb una molt nombrosa assistència de persones dels diversos sectors de la barriada. Varen tenir lloc en unes pistes esportives a l'aire lliure, situades en el sector de la Creu d'En Blau, en un terreny propietat de l'Arquebisbat, que en endavant portarà, per desig popular, el nom d'«Espai Esportiu Pere Grau».

A les 11h, es va celebrar una missa en els terrenys esportius, i després varen parlar diversos representants dels Ajuntaments de Barcelona, de Sant Cugat i de les entitats locals. Els parlaments varen ser seguits de diverses intervencions musicals i després es va procedir a la inauguració d'un senzill monument dedicat a Mn. Pere Grau. A l'hora de dinar es va servir una paella popular.

Després del dinar es va projectar un documental sobre la llarga dedicació del mossèn al barri i hi hagué diverses intervencions escenogràfiques fent memòria del mossèn, que es varen cloure amb un espai titulat «Missatges al cel». Aquest espai, que fou el punt final de l'homenatge, va consistir en l'expressió de diverses manifestacions d'agraïment a mossèn Pere per la seva llarga dedicació de gairebé 50 anys al barri. Amb una esperança: que ara, des del cel, continuï vetllant per la parròquia i per la barriada de Les Planes, que fou la gran dedicació de la seva llarga vida sacerdotal.

Com deia al recordatori de la missa exequial en sufragi de Mn. Pere, celebrada el 6 de novembre de 2015, al santuari de la Mare de la Salut, que és el temple principal de la parròquia, «Déu fou el seu guia únic. Estimar, la seva dèria contínua. Servir, sempre sense mida. Pastor aimant de les seves ovelles. Mà generosa estesa sempre. Tota la seva vida fou una donació complerta».

Relació de Missioners de la Misericòrdia de l'Arxidiòcesi de Barcelona.

D'acord amb el *Pontifici Consell per a la Promoció de la Nova Evangelització* els Missioners de la Misericòrdia de l'Arxidiòcesi de Barcelona són:

Rvd P. Juan José Gallego Salvadores, OP

Rvd. Sr. Xavier Morlans Molina

Rvd. Sr. Salvador Pié Ninot

Rvd. P. Josep M. Rambla Blanch, SJ

Rvd. P. Francesc Riu Rovira de Villar, SDB

Subscripció anual: 30,05 €

Exemplar solt: 3 €

*El preu de la subscripció comprèn només l'edició del
«Butlletí de l'Arquebisbat de Barcelona» de l'any en curs*

SUMARI

Prelat

<i>Decrets</i> : Decret 06/16, Decret 07/16 i Decret 08/16.....	221
<i>Cartes</i> : Carta als preveres joves de 2009-2016.....	223
<i>Cartes dominicals</i> : Unió transformadora; Espiritualització; Divinització; Immortalitat	224
<i>Comunicats de premsa</i> : Vista del senyor arquebisbe de Barcelona al Centre Cultural Islàmic de Catalunya; El president de la Generalitat de Catalunya rep al senyor arquebisbe; <i>Amoris Laetitia</i> , sobre l'amor en la família; La Pia Unió dels Germans Missioners dels Malalts Pobres denuncia el seu apoderat per presumptes irregularitats; El Provincial a Galícia de la Pia Unió dels Germans Missioners dels Malalts Pobres ha estat expulsat d'aquesta associació de fidels; Mons. Omella oficia per primera vegada la missa de Sant Jordi.....	228
<i>Articles i declaracions</i> : Pròleg per al llibre "Carta del papa Francesc: ecologia integral". Declaracions del senyor arquebisbe a la periodista Mireia Rourera del diari El Punt-Avui.....	233

Vicariat general

Carta sobre la col·lecta especial per a Ucraïna	239
Carta per convocar una reunió amb els delegats diocesans	240

Secretaria General

Nomenaments parroquials	242
Nomenaments no parroquials.....	242
<i>Cartes</i> : Cartes del Secretari General i Canceller sobre les eleccions al Consell Presbiteral	242
<i>In pace Christi</i> : Mn. Jaume Brufau Prats; Mn. Francesc Vives Martí	245
Capítol d'eleccions: Capítol d'eleccions de les Monges Clarisses del Monestir Mare de Déu de la Divina Providència, de la Ciutat i Arxidiòcesi de Barcelona.....	249

Conferència Episcopal Tarraconense:

Trobada del clergat català a Vic, en commemoració del centenari del bisbe Josep Torras i Bages, patriarca espiritual de Catalunya	250
Declaració de Càritas Catalunya: Per una Europa amb cor.....	251

Pastoral

Escrits entorn de la publicació de l'exhortació postsinodal <i>Amoris Laetitia</i> , del papa Francesc	253
Acte de presentació de l'exhortació postsinodal a l'Ateneu Universitari	

Sant Pacià	256
------------------	-----

Organismes diocesans

Resum del programa per al present curs de les Delegacions, Secretariats i Comissions (IV)	259
Delegació de Pastoral Sacramental i Litúrgia: Carta del Delegat.....	264

Crònica

El Sr. Arquebisbe presidí la missa de clausura del Congrés “Cor Iesu, Vultus Misericordiae”	265
X Jornada de Mestres i Professors de religió de Catalunya a Barcelona	267
Celebració de l'eucaristia a la capella de Sant Jordi.....	268
Sessió acadèmica d'homenatge al beat Ramon Llull	272
Activitats pastorals del senyor Arquebisbe i del Bisbe auxiliar	274

Informació

Ja estan obertes les inscripcions per a les colònies de la Fundació Pere Tarrés	278
«Pastura les meves ovelles». Miscel·lània d'homenatge al cardenal Lluís Martínez Sistach	282
«El padre Gallifa y dos condenas», por el padre Jordi Cassà i Vallès	283
La Comunitat de Sant'Egidio presenta una nova edició de la guia per a persones que viuen al carrer	284
Concessió de la Creu Sant Jordi a persones i institucions de l'Església	285
El religiós caputxí P. Joan Botam rep el premi ICIP Constructores de Pau 2015	286
El Concurs Bíblic de Catalunya celebra 30 anys amb una exposició commemorativa al Vaticà.....	287
Homenatge a Mn. Pere Grau a la parròquia de Les Planes de Vallvidrera	288
Relació de missioners de la Misericòrdia de l'arxidiòcesi de Barcelona	289